Anul XIV nr. 31 (660) 3-9 august 2004
24 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CATAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Urmează un masaj erotic important pentru Ilie Botoș

Un procuror la munca de jos, de lîngă portjartier

Un procuror s-a îndrăgostit de o femeie căsătorită. Pînă aici, povestea-i de un romantism ușurel. Femeia are un salon de masaj, în care se practică prostituție. Deja intrăm în literatură erotică. Din gelozie, procurorul o bate de-o snopește. Iată-ne în plin naturalism. În acest procuror se împotmolesc tot felul de dosare delicate ale Justiției din Bihor. În loc să o pățească, procurorul e promovat fără examen șef la Secția de Cercetări Penale. Ușor-ușor, de la romantism am trecut la corupție clasică cu fete cam penale.

Pagina 3

Nevastă frumoasă și devreme la cassă

Cristiana Răduță, playback-ul de lebădă al averii lui Bobic

Trei Sud Est au plecat. Animal X s-au dus și ei. Nici Adrian Năstase n-o mai duce mult la putere. Se strînge lațul în jurul lui Costel Bobic, genul acela de afacerist pasionat de muzica dance, care a băgat sute de mii de dolari în nevastă-sa, Cristiana Răduță, și, după nouă luni, n-a ieșit mai nimic. Doar o casă de discuri pe butuci („Music and Music"), de unde fug toate hienele și viermii, ca șobolanii. Dacă liderii PSD (pentru care au cîntat artiștii de la „Music and Music" în campaniile electorale) ar proceda la fel cu nevestele lor, ar sărăci de la sine, scutindu-ne de nervi și de atîtea pagini de investigații. E și asta, cu nevestele, o soluție. Poate ultima.

Pagina 15

Deși cotele electorale scad, ploile rămîn aranjate la fel:

EI CU MAPA, NOI CU APA

Iu-huuu! Haraşooo, cacaia inundaţiaaa! Doar în '70 m-am mai distrat aşa! Acum, la 14 ani de la Revoluţie, trebuie să recunoaştem: se organizau catastrofe frumoase şi pe vremea comunismului.
Auzi, şefu', ce se-ntîmplă? Cine a comandat atîta apă la mase? Io cred că ăştia vrea să ne-ncarce la notă. Părerea mea.
De ce să se mai ducă lumea la mare dacă tot se plînge că n-are bani? Noi, guvernul Adrian Năstase, le oferim posibilitatea să facă aceeaşi baie în propria ogradă, fără să plătească cazarea. Iar dacă nu le place peisajul, cetăţenii se pot deplasa gratis cu tot cu casă, chiar în toiul nopţii, într-o frumoasă croazieră pe afluenţii Dunării, care se poate termina în mirifica noastră Deltă.
10
HD 03ARC

Superbă imagine cu liderii PSD-ului în parcul de distracție AQUATRAGIC

Dă viață pentru Adriana

ARE 28 DE ANI… Adriana Istodor este ziaristă la *Evenimentul zilei.* Lucrează în presă de 8 ani, fiind unul dintre cei mai buni reporteri din presa scrisă. În luna iunie a fost diagnosticată cu leucemie granulocitară cronică. În luna august se va căsători. E un om ambițios și puternic. Iubește muzica rock și îi place să iasă cu prietenii. Medicii i-au recomandat o operație de transplant de măduvă, care, din păcate, nu poate fi realizată în România. Adriana TREBUIE să ajungă la clinica St. Louis din Franța. Costul operației, al spitalizării, transportului și însoțitorului Adrianei se ridică la 200.000 de dolari. Suma poate părea imensă. În realitate este infimă, căci păstrarea vieții Adrianei este imposibil de prețuit. „N-aș putea strânge acești bani nici dacă aș munci timp de 10 vieți încontinuu. Iar dacă nu îi strâng, peste puțin timp voi muri", spune Adriana. Cei care doresc să îi redea Adrianei speranța, pot face donații la: cont în lei – 459000665001, cont valută (euro) – 2511.2-4828.2, (USD) 2511.2-4828.3 – BCR, sucursala Lujerului, cod swift : RNCB ROBU.

Așezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU TAGMA CUM LAUDE
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-șef adj.: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Secretar general de redacție: **Gabriel DROGEANU**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOȚOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan ȘTANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Alexandru DUȚU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: **Sorin AXINTE** axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro
Coordonator distribuție: **Cristian DOMNIȚEANU** cristi@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MIȚĂ**

Comenzi publicitare la
Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Caţavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 3, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Caţavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, șușanele

Ialomița a avut până mai ieri un prefect pe nume Marian Bălan. Omul a crescut în umbra baronului Savu și și-a făcut liniștit treburile (ne referim la treburile personale, că de altele nu prea era timp), astfel că ingineriile sale, consemnate doar de presa locală neatinsă de PSD decât cu procese, au trecut neobservate. *Gazeta de Sud-Est*, spre exemplu, a relatat un caz simpatic în care una din firmele omului a reparat două hârburi ARO, aparținând unui IAS din Ialomița, și a trecut pe factură suma de 1 miliard de lei. Neavând bani, sărmanul IAS i-a dat exprefectului patru spații comerciale subevaluate în mod barbar.

După recenta demitere a lui Iulian Popescu, pe motiv că nu a găsit calea de comunicare cu Michael Guest, aflăm de noua rotire a cadrelor cu un nou fost tovarăș demn de mare încredere, mare secretar de stat pe vremea ministeriatului doamnei Bartoș Daniela, eliberat din funcție pentru ceva afaceri cu o mică licitație de 270.000.000 USD, realizată împreună cu Șerban Bubenek, Mugur Isărescu și Hajdu Gabor. Și uite-așa, personajul în cauză, bazat pe situație, Bazac pe numele său, va fi cel care ne va integra de acum înainte în UE. Îi dorim mult succes!

Luni, pe la 11, un Lincoln Continental cu numărul CT 77 MAZ se plimba pe străzile din Constanța. Normal, că doar de-aia e mașină mică. Chestia e că nu avea timp să stea după sărăciile alea de alegători care, corecți, așteptau în coloană la una din marile intersecții semaforizate de Mazăre. Semaforizată cu semafoare de ultimă generație, numai bune de inaugurat în campania electorală. Așa că Lincolnul trecea peste liniile continue care nu erau numai continue, erau și duble pe deasupra. În urmă venea și mașina cu gorilele primarului Mazăre.

Se pare că afaceristul PSD Corneliu Prunache, patronul AISPA Stars 95, nu are numai biznisuri bune. Desigur, biznisurile lui cu statul au fost toate bune, Marian Oprișan a avut grijă de asta. Însă mai puțin reușite au fost biznisurile lui cu sectorul privat, mai precis, cu o anumită ramură a sectorului privat, reprezentată de cămătari. Dacă vă întrebați ce nevoie a mai avut Prunache de biznisuri cu acești privați, aflați că la întrebare tot Marian Oprișan ar putea da un răspuns, fiindcă el are bilanțul cheltuielilor electorale din zonă, el știe de ce unii dintre finanțatori au fost nevoiți să cotizeze mai mult decât îi ținea punga. De asemenea, dacă vă întrebați cine i-a spart de curând vila lui Prunache și cu ce scop, răspunsul poate veni nu de la Oprișan și nici de la stat. Ci tocmai de la sectorul privat!

SRI și-a scos o publicație, *Profil,* în care se laudă cu isprăvile sale de arme. În numărul 4, anul II al revistei, din martie a.c., SRI susține că a restituit o droaie de manuscrise, inclusiv familiilor lui Dumitru Stăniloae, Nicu Steinhardt și Gheorghe Ursu. Stop-cadru, SRI, că semeni din profil cu Pinocchio! Manuscrisele lui Ursu, zis Babu, au fost parțial distruse, iar ce-a rămas din ele pitit bine, de Grigorescu, general de la Institutul de Tehnologii Avansate al SRI, dat în judecată de magistratul Dan Voinea pentru neglijență în serviciu. Așa că schimbă-ți profilul, ca să nu ți se vadă nasul de doi metri.

Legea fondului cinegetic a fost mutilată după bunul plac al vânătorilor de partid și de stat. Din lege s-a eliminat referirea la procentul de 30 la sută, prin care statul păstra în gestionare fondurile de vânătoare proprii. Așa se face că, acum, AGVPS poate intra în orice fond. Cum vă ziceam cu ceva vreme în urmă, în august va începe bătălia pentru adjudecarea fondurilor de către asociațiile private. Fondul Gherghița din Prahova, care i-a aparținut lui Ceaușescu și este printre cele mai bogate în vânat, a fost câștigat, printr-o licitație dubioasă, de AVPS Bradu. Președintele asociației este Bucur, patronul „Capșei" și vărul lui Năstase, pe numele căruia premierul a transferat o parte din averile sale.

Cineva a uitat poarta deschisă la PD și spre ea își aruncă privirile pofticioase de șacali o serie de șefi de direcții silvice, care au băgat mâna de-au spart sub steagul PSD. Printre ei se numără Costache Rusu de la Piatra Neamț, rudă cu Radu Timofte, Cherecheșiu de la Cluj și adjunctul său Holonec, Ghelase de la Bacău sau Capanu de la Teleorman. Se aude că până și trădătorul de Cahniță, care a fugit din PD spre o cauză mai bună, ar vrea să se întoarcă în genunchi la Băsescu. Fost director al Romsilva în timpul administrației CDR, Cahniță a fost momit de pedeseriști, care l-au făcut subprefect de Caraș-Severin și vicele filialei județene a PSD.

Acciduzzu

Zău, măi Adriene, nu ești cuminte deloc. Am citit în dosarul tău că vrei să te apuci de fumat, ca să pari mai matur! Păi, se poate așa ceva? Ce-o să zică țara? Sau, mai mult, ce-o să zică doamna Dana?!

Adrian Năstase și Radu Timofte, două personaje pentru cariera cărora s-a sacrificat Ion Iliescu să devină președinte

Legendă
- *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- *bârfă cu parfum de credibilitate*
- *bârfă-beton*

Bula demnitarului

CATEGORIA
EMIL BOBU

Corneliu Vadim Tudor (președinte PRM): „Noi dorim relații privilegiate cu SUA. America trebuie ajutată de noi toți să nu greșească."

Gigi Becali (președinte PNG): „Cine vrea să plece înseamnă că nu mai vrea să stea."

CATEGORIA
DIN PUȚUL GÎNDIRII

Emil Boc (primarul Clujului): „Există evident un plan urbanistic, dar sînt atîtea derogări de la el, încît se poate spune că practic nu mai există nici un plan."

CATEGORIA
CRAPUL CU TREI IEZI

Eugen Dijmărescu (ministru delegat): „Nu văd ce legătură avea capra cu vaporul, adică nu cred că Ministerul de Externe se ocupă cu gaze."

Emil Boc (primarul Clujului): „Activitatea parlamentară poate fi comparată cu a face dragoste cu un elefant: rezultatele muncii se văd peste luni sau ani. Or, la primărie, rezultatele apar în scurt timp."

CATEGORIA
ȘTEFAN CEL MARE ȘI SFÎRC

Dan Iosif (consilier prezidențial): „Un marinar deștept are cîte o nevastă în fiecare port în care acostează. Deci la cîte orașe am colindat eu în România, e posibil să am în fiecare cîte un copil."

CATEGORIA
CU MINȚILE UNIFORMIZATE

Marian Săniuță (ministrul de Interne): „Este greu de spus ce urmează să facem, dar tot ce urmează a fi efectuat se va face cu bani puțini."

CATEGORIA
DE PE FUNDUL PUȚULUI GÎNDIRII

George Băeșu (prefect Vrancea): „Există un principiu în drept care spune: unde este mult, încape și mai puțin. Dacă o luăm invers, unde e puțin nu e loc de mai mult."

Întunericitul

Am oameni de valoare în partid: Paul Ghiţiu, Emil Tocaci, Dan Pavel – să zic aşa, cam la o valoare de cinci mii de coco pe cap membru furajat. Şi nu e vorba de bani, că e oameni deştepţi, da' le-a plăcut ideile mele. Cel mai mult le place alea din ziua de salariu!

Gigi Becali, un filosof practician care, din fragedă tinereţe, și-a impus să aștearnă zilnic pe hîrtie cîteva rînduri: „telemea oe", „smîntînă garsă", „ia urt prostpăt - zece leii"

Doamnelor și doamnelor! A apărut noul număr **tabu**, cea mai curajoasă revistă pentru femei! Luna august, o lună caldă, cu subiecte arzătoare: Pictorial Jojo, dansatoarea de ciocolată; Dosar: Avortul, crimă sau emancipare"; Fotografii nu foarte îmbrăcate cu Norris Măgeanu, soţul Corinei Dănilă; Interviu Naty Badea: „Eu mi-am părăsit întotdeauna iubiții"; Practic: bronz fără soare; Toni Grecu – de ce se tem bărbații?
Citește **tabu**, revista care îi dezbracă pe bărbaţi de secrete. Vei afla că trăiești într-o lume a bărbaţilor. Condusă de femei.

Un înalt procuror din Bihor s-a cuplat cu o prostituată pe care o scoate la produs şi o îndoaie în bătaie

Îl cheamă Gheorghe Leuca.

Încă mai are inconştienţa să rămână şeful Secţiei Urmărire Penală din Parchetul Bihor. Colegii lui Leuca au urmărit-o pe Simona Hexan, patroana salonului de masaj erotic „Monik“, căreia i-au deschis un dosar de cercetare pentru prostituţie, urât ca un şancru. Mai precis, în dosar erau presărate dovezi că însăşi patroana salonului se lasă masată de clienţi în zona crepusculară, după încheierea şedinţelor de morfoleală a şuncilor şi spinărilor lor vlăguite. Sau că îşi obligă angajatele să îi urmeze exemplul. Pentru cine nu ştie, masajul erotic se face cu arătătorul sânilor, inelarul limbii şi buricele feselor. Numai un impotent refuză partea a doua a şedinţei, când se inversează rolurile dintre masat şi maseuză.

Leuca a fost un client

fidel al salonului „Monik“ şi despre el lumea a reţinut că îi trage clopotele Simonei încă de prin 2002. Când a auzit de încurcăturile ei, a înghiţit probele din dosar într-o lingură de vodcă, şi-a trimis colegii în mamele lor, a scos-o pe codoaşă de sub învinuire şi s-a cuplat cu ea până astăzi. Ăsta nu este singurul caz de muşamalizare în care este implicat Leuca, dar prin consecinţele lui rămâne cel mai grav dintre toate. Samavolniciile lui strigătoare la cer au făcut obiectul unui raport oficial remis pe 31 mai a.c. procurorului general Ilie Botoş, de către Călin Gheorghe Roman, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea. Plouă cu pospai de două luni peste raport şi Botoş tace ca botgrosul în cucuruz, graţie unei complicităţi suspecte, care s-a învârtoşat dinspre vest spre sud-est, până deasupra Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie.

Procurorul şi codoaşa

erau amândoi căsătoriţi în momentul acuplării, iar concubinajul lor a evoluat aşa: Leuca l-a şantajat pe bărbatul Simonei să divorţeze, ameninţându-l că, în caz contrar, îl bagă la puşcărie; cercetat într-un caz de călăuzire peste frontieră, omului i-au cedat nervii şi a acceptat cererea, redându-i păsării libertatea şi numele ei de fată, Derecichei; apoi Leuca a scos-o pe Simona la produs, devenind peştele ei de prăduială; cu banii, şi-a luat o serie de bunuri pe care nu le poate justifica din salariu, schimbând mai multe autoturisme de fabricaţie occidentală în decurs de câteva luni: un Audi A4 cu un Volkswagen Passat şi apoi cu un BMW 525; după ce se îmbată, şi o face mai serios ca porcul, o toacă pe Simona cu ciocanul de şnitele; o dată a frăgezit-o cu capul de pereţi atât de tare, încât i-a spart timpanul.

Omul este o fiinţă înzestrată

cu două timpane, membrane la fel de subţiri ca himenul, care rămân în general nedezvirginate pe răstimpul vieţii. Simona mai are un singur himen intact şi se teme să vorbească. În locul ei au vorbit tac'su, fra'su, spitalele din Oradea şi colegii lui Leucă. Când presa din Bihor a început investigaţiile, Leuca i-a aranjat un flagrant ziaristei Liliana Sime, de la *Bihoreanul,* acuzată de şantaj, încât a liniştit-o. Ostilităţile împotriva presei din Bihor au fost purtate de fostul prefect Aurel Tărău şi de subcomisarul Viorel Şimon, de la Serviciul Independent pentru Protecţie şi Anticorupţie (SIPA) Bihor. Vă reamintim că: SIPA este poliţia politică a Justiţiei; şi că: Tărău este tătânele mafiotului scăpat cu fuga în Străinezia, implicat în contrabandă cu carburanţi, care a fost susţinut pe faţă de Năstase şi din cauza căruia a fost sinucis procurorul Panait şi dat afară din sistem procurorul Lele.

Are cuvântul Florin Derecichei,

fratele producătoarei Simona: „În repetate rânduri Leuca, aflându-se în vizită cu sora mea la noi în familie, o agresa, lovind-o cu palmele şi trăgând-o de cap, pentru că avea impresia că aceasta îl înşală, iar eu în calitate de frate al numitei Derecichei Simona interveneam, certându-mă cu el (...)“. Leuca îi amintea că este „singurul om din oraş mai presus de lege“, apoi l-a ameninţat pe Florin ba cu execuţia, ba că îi închide firma cu ajutorul oamenilor lui din Garda Financiară, care îl ascultă ca pe un zeu. Într-o seară, Simona şi-a chemat îngrozită fratele, care a asistat la o scenă ruptă în bătaie, din filmele de groază: „Numitul Leuca s-a dat la sora mea şi a bătut-o lovind-o cu capul de pereţi şi cu pumnii în gură şi în coaste. După ce a bătut-o, a plecat, lăsând-o pe sora mea într-o stare de leşin. Am luat-o pe jos împreună cu soţia mea şi am dus-o la Spitalul Judeţean de urgenţe. Acolo a fost internată şi operată (...)“.

Are cuvântul medicul primar

şef secţie dr. Dumitru Mohan: „Pacienta în vârstă de 28 ani se internează de urgenţă în clinica de neurochirurgie, acuzând cefalee difuză, otoragie dreapta şi o criză de pierderea cunoştinţei, greţuri, vertij şi ameţeli datorate unui politraumatism produs prin agresiune (...)“. Internată în octombrie trecut, Simona a fost transferată la ORL, cu diagnosticul „perforaţie posttraumatică membrană timpanică dreaptă“. În urma unei intervenţii chirurgicale i se face timpanoplastie, dar de atunci Simona aude greu, înţelege puţin, varsă copios şi ameţeşte monstruos, ori de câte ori vine vorba despre Leuca, de care nu se poate despărţi nici moartă, întrucât procurorul este amorezat de ea ca un disperat şi este în stare să facă moarte de om. Şi, pentru început, şi-a propus s-o omoare chiar pe Simona.

Zi, moşule, vrei o fată? N-am io, nene! Da' am un băiat care te poate servi. Du-te mata în Bihor, întreabă de procurorul Leuca, zi-i că nu vii din partea mea, şi te rezolvă.
MAN
B 26 SXS
RO

Procurorul general Ilie Botoş, şeful lu' peşte, proxenet şi codoş, ieşit pe şoseaua de centură a Parchetului

Are cuvântul raportul

procurorului Roman, adresat lui Ilie Botoş, procurorul general al Republicii: „(...) Procurorul Leuca Gheorghe a fost încadrat în urmă cu aproximativ 6 ani, în funcţia de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, asimilându-i-se Academia de Poliţie ca şi studii superioare, fără însă ca acesta să fi absolvit cursurile vreunei facultăţi de drept (...). În urma scandalurilor privind pe fiul fostului prefect de Bihor, Adrian Tărău, implicat în mai multe dosare penale privind infracţiuni de evaziune fiscală şi înşelăciune, acest procuror Leuca Gheorghe, pe relaţia infractorului respectiv, cât şi susţinut de o parte coruptă a serviciilor secrete bihorene, a fost promovat din nou fără examen şi fără studii de specialitate în funcţia de procuror-şef secţie urmărire penală“.

Fondul raportului denunţă

practic întreaga corupţie din Justiţie. Leuca recurge la orice tip de presiuni şi şantaj pentru infirmarea soluţiilor adoptate de către procurori în diverse cauze. Cum ar fi: dosarul penal 1068/2004, privind pe învinuitul Zburlea, care l-a vătămat corporal pe Mărgineanu, prin îndoirea şi deformarea unor piese componente ale scheletului celui din urmă. Pe baza probelor de la dosar, procurorul Roman a cerut trimiterea în judecată a lui strâmbă-oase, Zburlea. Iritat la culme, Leuca l-a chemat la raport pe Roman, căruia i-a cerut noi probe, printre care şi confruntarea lui Zburlea cu un martor ocular. După confruntare, Leuca a blocat dosarul şi l-a obligat pe primprocuror să infirme soluţia adoptată de Roman. Care Roman stă cu ochii-n soare şi aşteaptă şi acum copiile ordonanţelor de infirmare, pierdute pe întortocheatele poteci ale tranziţiei.

În aceeaşi logică,

Leuca a pus un NUP cât Everestul pe dosarul executorului judecătoresc Bucurean, cercetat pentru corupţie. A scos-o de sub învinuire penală pe numita Vidican. A muşamalizat şi distrus probe în cazul numitei Ardelean, învinuită de ultraj, după ce a muşcat de mână un funcţionar public. Marea virtute a acestei cătele turbate este că a candidat la postul de primar al comunei Sânmartin, din partea PRM. Cea de-a doua ei calitate este că tocmai Ardelean a fost folosită de Leuca în operaţiunea de flagrant pusă la cale împotriva ziaristei Liliana Sime. Peremista susţine că Sime i-a cerut 2.000 de euro pentru a bloca apariţia unui material în presă, care i-ar fi putut compromite şansele la alegeri.

Vă reamintim că România

are de închis cel mai ingrat capitol, „afaceri interne şi justiţie“, din acquis-ul comunitar, până la sfârşitul anului. Justiţia perfecţionată de sinistra Stănoiu vrea să ne bage cu forţa în Europa, cu tot cu Leuca. Or, pentru a închide capitolul ăsta, Justiţia trebuie să: îl închidă de tot pe Leuca; să: desfiinţeze această cloacă imundă care este Parchetul din Bihor; să: ceară punctul de vedere oficial al lui Ilie Botoş, care în afară de bot n-a dat nici o rezoluţie în termen legal, în privinţa raportului lui Roman; să: redeschidă cazul Tărău, ale cărui iţe financiare se zbat până sus de tot, ca o pânză de păianjen cu cruce, pe sub scaunul lui Năstase; să: îl citeze ca martor pe Năstase, care s-a făcut chezaşul lui Tărău. Eu, unul, nu vreau să intru în Europa de mână cu oarba şi curva de Justiţie română, care a umblat ani întregi de mână cu Rodica Stănoiu. Decât cu Stănoiu în Europa, mai bine în România, la o şedinţă de masaj erotic cu fetele de la „Monik“.

Cornel IVANCIUC

GCP, just in caise

Ne-am întîlnit duminică, la Carrefour Orhideea, cu George Constantin Păunescu. Am fi vrut să-l salutăm, să-i strîngem mîna cu ce aveam la îndemînă (cătuşe n-aveam) şi să-l întrebăm cum mai stă cu sănătatea (ne facem griji pentru sănătatea lui, fiindcă, dacă pică PSD-ul, sigur se-mbolnăveşte şi-o şterge iar 4 ani în America, la tratament). N-am apucat să facem toate astea pentru că dl GCP era extrem de grăbit: şi-a luat cîteva caise de la reduceri şi a dispărut. Şi ne-a lăsat să credem că nici devalizarea economiei naţionale nu mai e ce-a fost dacă ditamai GCP-ul a ajuns să-şi ia de la reduceri nu hoteluri, ci caise.

Oprişan, vîrf de dance

Joia trecută, pe seară, Marian Oprişan stătea pe terasa clubului Dance Club, din buricul Focşaniului, acolo unde poate fi văzut în fiecare seară. Cel puţin de cînd s-a îmbogăţit şi nu-şi mai petrece serile şi nopţile pentru acest obiectiv. La un moment dat, dacă nu chiar la un alt moment, în bar au intrat doi gălăţeni plini de tatuaje. Marean, enervat că ăştia nu-l salută, odată s-a răstit la ei: „Voi nu ştiţi să salutaţi, mă?”. La care cei doi răspund că ei nu salută pe cine nu cunosc. Şi-atunci, Marean, rănit pe la orgolii, vine c-o replică genială, aşa cum ne-a obişnuit: „Cum, voi nu ştiţi cine sînt eu?”. După care i-a dat telefon lui Crin Silviu Grosu, şeful poliţiei vrîncene, iar acesta a trimis în 5 minute mascaţii, care i-au luat la înghesuit şi la verificări pe cei doi gălăţeni. Să se-nveţe minte sau să-nveţe şi să ţină minte cum îl cheamă pe cel mai important fiu al Vrancei. Iar dacă nu pot să ţină minte, atunci să-şi mai facă un tatuaj cu numele baronului, pe fesă.

Studenţii lui Emil au făcut ciocu' mic

La Guvern există un departament dedicat problemelor românilor de pretutindeni. În acest departament lucrează şi astăzi un grup de băieţi plantaţi acolo, încă din 1998, de Emil Constantinescu. Este vorba, de fapt, de studenţii care au lipit afişe pentru Emil Constantinescu, în '96, cărora fostul preşedinte, neştiind cum să-i răsplătească, le-a luat bidinelele din mîini şi le-a pus nişte pixuri în loc. Aceşti băieţi n-au avut nici un greţ să depună jurămîntul, în 2000, sub cel pe care înainte îl porecliseră „Bombonel Comunistu'”. Astăzi, ei sînt conduşi de Titus Corleţean, subalternul lui Bombo Comunistu', şi redactează împreună cu acesta replici obraznice la acuzele opoziţiei. Sperăm ca opoziţia să le transmită foştilor studenţi ai lui Constantinescu un mesaj pe care l-au cam uitat: „Ne vedem la toamnă!”.

Platon şi Aristotel, serbînd ziua la drapel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

VICTOR PONTA, despre PSD: „Cînd toţi spun că ai băut ceva, te duci să te culci uneori!“

Ponta e la Oxford şi l-am prins mergînd spre casă pe bicicletă. Cozmâncă, bătrînul pesedist, e la Bucureşti şi trage sfori. Şi trage. Şi trage.

PSD – echipa ce a pierdut calificarea

Reporter: Ce dracului căutaţi la Oxford?

Victor Ponta: Învăţ despre politică în Anglia ca să văd cum, de fapt, seamănă politica peste tot. Chiar seamănă, nu învaţă nimeni din greşelile altora.

Rep.: Ce se întîmplă cu PSD-ul ăsta?

V.P.: Nu ştiu, eu sper că se schimbă, se modernizează. Dacă nu acum, mai tîrziu. Se schimbă România, trebuie să se schimbe şi partidul, dacă vrea să conducă România în continuare.

Rep.: Cum îl vedeţi dumneavoastră?

V.P.: E ca echipa României după ce s-a calificat la trei turnee mondiale, europene. Pe de o parte, cei care s-au calificat şi au avut meciuri bune spun: dom'le, asta e echipa cîştigătoare, cum vreţi s-o schimbaţi? Pe de altă parte, unii spun: bine, dar aveţi rezultate din ce în ce mai slabe fiindcă timpul nu iartă pe nimeni. Nu ştiu, poate trebuie să trecem la partid prin momente mai grele, cum a trecut echipa de fotbal, dar eu speram să învăţăm de la alţii şi să ne schimbăm din mers.

Rep.: Nu mai ţin şmecheriile hrebenciuce?

V.P.: Ştiţi, la un moment dat şi Hagi a trebuit să se retragă! Orice om politic are o perioadă de glorie, după care unii mai înţelepţi se retrag în glorie, alţii, după aceea, învinşi. E în firea lucrurilor.

Rep.: Nici organizarea cozmâncăniană nu mai merge?

V.P.: Nu, nici astea nu mai merg. Eu zic că s-a terminat legenda: PSD, singurul partid organizat. Nu uitaţi că şi celelalte partide au reuşit să se structureze foarte bine, iar noi uneori am fost prea închistaţi în nişte formule care aduceau succes acum nişte ani, dar nu în 2004. Plus că... plus că unele lucruri le facem foarte formal, doar spunem că sîntem social-democraţi, de stînga, iar oamenii nu se lasă păcăliţi şi ne sancţionează.

Democraţia PSD

Rep.: Nu mai merg nici alea cu Leana şi Costel, unde mergea Năstase ca să fie popular?

V.P.: Staţi puţin, metode sînt nenumărate, ceea ce nu mai merge este faptul că nu mai poţi păcăli omul ca să-i iei votul. Nu vreau să fiu eu demagog şi să spun cît de mult s-a deşteptat poporul român, dar eu cred că a învăţat poporul ăsta mult mai mult despre politică.

Rep.: De ce brusc a dat strechea în dumneavoastră?

V.P.: Nu brusc, eu mereu le spun. Or şi aici sînt diferenţe de opinii... unii spun că lucrurile se discută numai în interior, alţii, ca mine, spun că lucrurile trebuie discutate. Cînd se gîndesc o sută de oameni e mai bine decît cînd se gîndeşte unul singur.

Rep.: Interesant ar fi să ştim cum funcţionează democraţia asta în PSD.

V.P.: Nu ştiu dacă neapărat un partid trebuie să fie structura cea mai democratică dintr-o ţară, dar aşa cum e partidul, aşa după aceea conduce ţara. Cred că e nevoie de mai multă deschidere... să-i ascultăm şi pe cei care ne înjură, nu doar să spunem că sînt răi şi, uneori, să vedem dacă toţi au ceva cu noi sau mai greşim şi noi. Cînd toţi spun că ai băut ceva, te duci să te culci uneori!

Păpuşica şi conştiinţa

Rep.: Sînteţi păpuşica lui Năstase să-i zdrăngăniţi pe moşi?

V.P.: Fiecare crede ce vrea. Eu am încercat să gîndesc cu mintea mea. N-o să neg niciodată influenţa pe care a avut-o Năstase asupra carierei mele politice, dar de aici şi pînă la a fi vocea lui e cale lungă... nu cred că are nevoie Adrian Năstase de aşa ceva. Eu sînt manipulat doar de colegii mei din organizaţia de tineret, care au mai puţine ocazii să se manifeste în public.

Rep.: Dar de conştiinţa dumneavoastră sînteţi des sau rar manipulat?

V.P.: Ştiu de la dumneavoastră că e ceva rău să ai conştiinţă în politică, dar eu fac încă parte dintre idealişti. Eu cred că există lucruri ce nu pot fi băgate în negociere.

Rep.: Cînd zicea asta Guşă, l-aţi zdrobit ca pe un gîndac!

V.P.: Corect, dar eu cred că dacă el vroia să lupte pentru reformă în partid, Cozmin trebuia să rămînă aici, nu să facă reformă în PSD ducîndu-se la Băsescu.

Rep.: Sînteţi pe linia lui Năstase, certat cu Iliescu, sau pe linia Ponta?

V.P.: Primii paşi s-au făcut, dar vreau mult mai mult şi ştiu că schimbările se fac în timp.

Rep.: Bine, dar la partid au fost puşi nişte anonimi... nu prea ştii de unde să-i iei.

V.P.: Nu pot spune decît să aibă succes fiindcă nu sînt sinucigaş cu alegerile... iar dacă nu le cîştigăm, le cîştigăm în 2008.

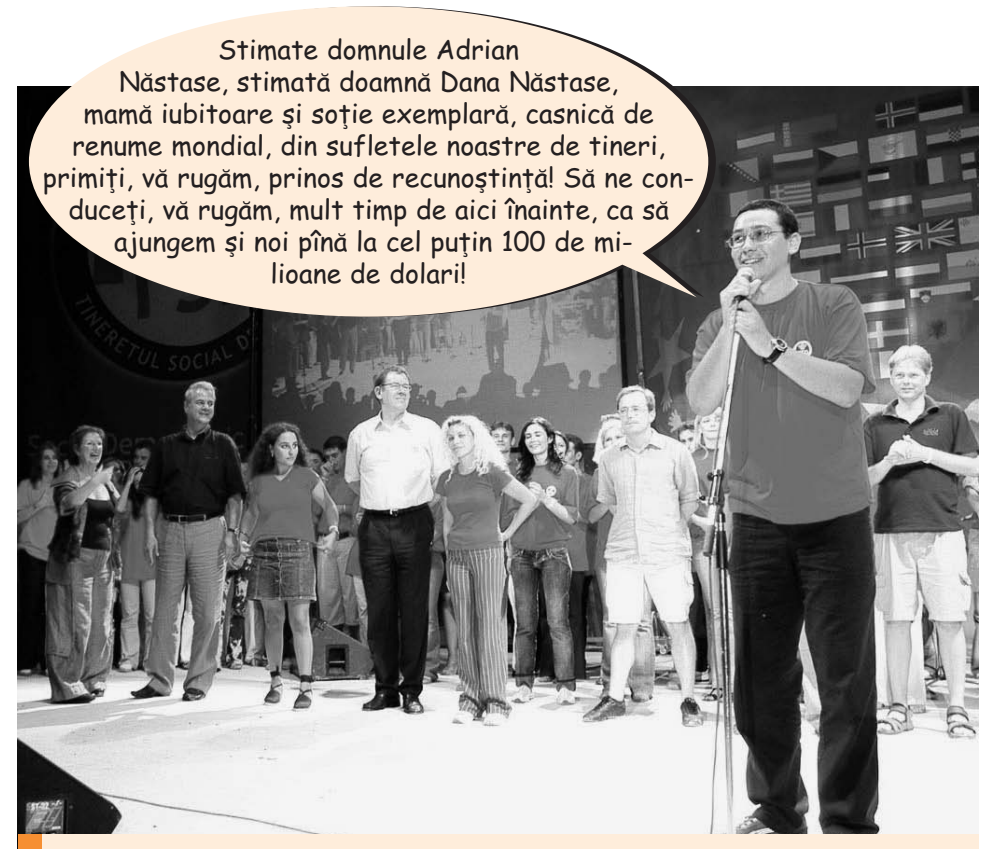
Stimate domnule Adrian Năstase, stimată doamnă Dana Năstase, mamă iubitoare şi soţie exemplară, casnică de renume mondial, din sufletele noastre de tineri, primiţi, vă rugăm, prinos de recunoştinţă! Să ne conduceţi, vă rugăm, mult timp de aici înainte, ca să ajungem şi noi pînă la cel puţin 100 de milioane de dolari!

Victor Ponta, viclean copil de case al lui Adrian Năstase

Rep.: Ce aduc tinerii din TSD?

V.P.: Altă mentalitate... eu nu văd în politică un mod de a apărea mai des în ziarul dumneavoastră sau o soluţie de a-mi creşte casele şi maşinile, ci un mod de a face bine pentru mine şi ceilalţi.

Rep.: Păi, n-or să vă dea 25% pentru tineri, iar în 2008 veţi avea chelie şi burtă.

V.P.: Dacă astea trebuie îndeplinite, le voi îndeplini şi pe astea, dar eu mă gîndeam la altele... să ştii, cînd vorbeşti de politică, o diferenţă între partide, să fi făcut ceva pînă atunci, să te duci la Bruxelles fără traducător, să nu fugi de ziarişti, să ştii cam ce alcoolemie ai cînd te urci în maşină, să ştii totul cînd te bagi în vorbă despre o lege.

Ponta inconsecventul

Rep.: Bun, dar dumneavoastră aţi fost inconsecvent... nu v-aţi dus consilier la Chitila.

V.P.: Am fost ales, dar eram incompatibil cu funcţia de ministru şi am renunţat.

Rep.: Vedeţi, cum vă bateţi joc...

V.P.: Nici o bătaie de joc...

Rep.: Domnule Ponta, umblaţi cu şmecherii din astea, adică nu ştiaţi că sînteţi în incompatibilitate?

V.P.: Pe cuvînt, acum am un motiv temeinic să-mi ajut colegii de partid.

Rep.: Dar i-aţi aburit pe chitileni!

V.P.: Nu, pe cuvînt, ceea ce am spus că facem, facem.

Rep.: Păi, sînteţi ca atîţia... de ce s-o frec cu primarul din Chitila, mai bine hopa sus cu Năstase... ne-aţi păcălit.

V.P.: Nu, dar haideţi, că nu vă conving că nu cred că reuşesc. Eu am avut intenţia să fac o campanie locală adevărată şi să văd cum e să te duci din casă în casă să explici cum e cu votul...

Rep.: Ce vă lipseşte să-i doborîţi pe elefanţi?

V.P.: Eu nu vreau asta, eu vreau să schimb uşor-uşor elefantul cel mare. Nu mă grăbesc, în 2008 voi avea 36 de ani, încă o să mi se spună că sînt prea tînăr.

Eugen ISTODOR

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea*“
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea şi cui foloseşte acest monument

Născută în Domneşti-Muscel, Argeş, strașnica femeie care-şi făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 şi anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuţoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenţei anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutaţi de Elisabeta Rizea, soţul ei Gheorghe şi fiica sa, cât şi de către majoritatea sătenilor din Nucşoara (familiile Arnăuţoiu, Jubleanu şi Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuţoiu, şi a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munţilor Făgăraş, Iezer şi Leaota. Toţi luptătorii, inclusiv comandanţii acestora, au fost ucişi în lupte, s-au sinucis sau au fost executaţi de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea şi soţul ei au fost arestaţi prima dată în 1949, anchetaţi şi bătuţi de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată şi condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 şi a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I şi preşedintele Constantinescu. Urmăriţi de vorbele sale: „Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea“, încercăm să-i onorăm această ultimă dorinţă, dar şi pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbaţii lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munţi: Arnăuţoiu Laurenţia, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta.

Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piaţa Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toţi ziariştii care trec pe lângă el, ci şi o satisfacţie profund umană că, cel puţin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Au mai semnat din Elveţia-„mamă“ pentru: Puiu Ganea, Ion Argeş Ganea, Mircea Encioiu, Sofia Dumitru, Dan Niculescu, Şerban Mironescu, Cornel Mareş, Ion Răşcanu, Raluca Răşcanu, Adrian Diaconu, Mihălcescu, Oana Răşcanu, Négibé, Cateluţa Gollnow, Dolly Andone, Nicolae David, Aurică Cristescu, Ion Lecca, Angy Ioviţă, Mihai Ciubotea, Aurel Pârvu, Mihai Cicotti, Constantin Hălăucescu, Modesta Măicuţa, Eugenia Bărbulescu.

DONAŢI AICI!

Aşezământul cultural „Academia Caţavencu“ va aduna şi administra fondurile necesare şi va iniţia toate demersurile pentru construcţia monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenţei împotriva comunismului. S-a obţinut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs naţional pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleşu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugaţi să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ŢIRIAC – sucursala Izvor; titular cont:
AŞEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAŢAVENCU“.

Cuvîntul care nu mă uită la televizor

Nu am televizor acasă, iar în toamnă se vor împlini exact 10 ani de cînd am renunțat să mai concubinez cu această minune a științei și tehnicii de a pierde vremea într-un mod atît de plăcut și, uneori, enervant de instructiv. Cu toate acestea, recunosc, nu am pierdut nici un meci de la Euro 2004. Majoritatea le-am văzut în redacție, împreună cu colegul Cornel Ivanciuc. În fond, e foarte bine cînd o fobie se transformă, pentru scurt timp, în exact contrariul ei, un contrariu ridicat la rang de ritual, căci ritual se cheamă ceea ce am practicat, seară de seară, în redacție, pe durata Campionatului European de Fotbal. Dincolo de aceste excepții excesive și inevitabile, eu, unul, nu mă uit la televizor, în nici un caz la mine acasă. Și atunci de ce citesc, oare, cu înverșunată consecvență, „Televendeta“ lui Costi Rogozanu din ***Evenimentul zilei?*** Nu prea știu de ce, dar știu sigur că nimeni și nimic nu mă obligă să fac asta, cu atît mai puțin lipsa televizorului. Costi scrie direct, brutal de direct uneori, el este un veșnic nemulțumit și nemulțumirea aceasta vehementă are, cel mai adesea, un ton just. În „Problema TV a lui Năstase“ *(Ev. zilei* de joi, 29 iulie), Costi scoate la suprafață cîteva lucruri televizionare despre „manifestările catodice“ ale lui Năstase: „Aspirația oricărui spirit dictatorial este ubicuitatea, capacitatea de a se găsi în cît mai multe locuri în același timp, de a-și cultiva intens imaginea, simultan din mai multe puncte. De aceea, una dintre cele mai răspîndite legende despre dictatori este mulțimea «clonelor» care îi înconjoară.“. Din „Televendeta“ de marți, 27 iulie, intitulată „Ipocrizia Discovery“, am înțeles că Rogozanu este convingător chiar și atunci cînd exagerează. „Eu m-am cam plictisit de Discovery“, zice Costi și, pornind de la această plictiseală strict personală, cronicarul TV ajunge să tragă concluzia că tot mai puțină lume se uită la Discovery, că „Discovery funcționează cam cum funcționează și biserica în sondaje“.

Cu toate că le citesc cu plăcere, televendetismele din *Evenimentul* nu mă pot face să mă uit televizor, în nici un caz la mine acasă. Cînd citesc *Adevărul* și *Evenimentul zilei* e ca și cum m-aș uita la (știrile de la) Antena 1 sau Realitatea TV, cînd citesc *Libertatea* e ca și cum m-aș uita la goliciunea de prost gust de la PRO TV, cînd deschid *Națională*l mă simt de parcă aș urmări ceva siropos pe Național TV sau pe Romantica.

N-o spun cu trufie, dar o spun: nu mă uit la televizorul inexistent de acasă și vă mărturisesc că există pe lume o singură persoană față de care m-aș jena să spun aceste lucruri, pe care, iată, le spun, chiar de mai multe ori. Această persoană se numește Radu Cosașu, un împătimit – din cîte înțeleg – al fotbalului televizat și al filmelor, mai ales acela cu *Stan și Bran, vînzători de brad.* M-aș jena față de Radu Cosașu, fiindcă dumnealui – știu asta prea bine – este singurul care, cu doar cîteva cuvinte, m-ar putea convinge să-mi cumpăr un televizor. M-am gîndit de multe ori că a avea un televizor în casă e o chestiune de curaj, de aceea m-am bucurat cînd am găsit în „Neghiobia, vara“, textul lui R.C. din ultimul număr al ***Dilemei vechi***, următoarea frază: „E o vreme cînd curajul îți vine dintr-un om care repară o chiuvetă.“. Mi-a plăcut această frază nu doar pentru că e foarte frumoasă, ci și pentru că ambele chiuvete de la mine de acasă sînt pe trei sferturi stricate. Dacă le-aș repara (dar nu vreau să le repar!), mă gîndesc acum că imediat mi-ar veni curajul de a-mi cumpăra un televizor.

Iulian TĂNASE

canalul mass-midia năvodari

● Senatorul de Dolj Adrian Păunescu a reluat audiențele televizate cu poporimea olteană care, pînă de Ignat, se pare că altă bucurie, în afară de campania electorală, n-are. Studioul din care se transmite a suferit cîteva modificări: Constantin Răducănoiu, șeful de cabinet, este tuns și pus mai departe de troacă, în timp ce marele realizator este la fel de neras și pus în capul mesei. Ca decor, pe lîngă noii cetățeni veniți în audiență, a fost adus și un bust al aceluiași mare senator, din piatră albă, sculptat ori cu dalta ori cu bătătorul de șnițele.

● La întîlnirea de săptămîna trecută a Clubului Român de Presă, conducerea *Monitorului de Vrancea,* ziar transformat de Marian Oprișan în fițuică personală (doar nu credeați că, la terminarea școlii agricole de tractoriști, baronul vrîncean a renunțat la a umbla cu fițuici), s-a lăudat cu un tiraj de 18.000 de exemplare. Ceea ce înseamnă ori că provincia europeană Vrancea este cea mai mare amatoare de presă scrisă, ori că majoritatea angajaților din instituțiile publice subordonate lui Oprișan sînt și mai mari amatori de abonamente cu forța.

● Presarii lui Liviu Luca de la Petrom umblă să scoată un nou ziar gratuit de metrou. Cu peron pe partea stîngă și cu ușile deschise spre PSD.

Zețarul Ivan

România.

Mici fragmente de neant.

Sămînța Nutline a discordiei

Mă plimbam prin Cișmigiu cu prietena mea și mîncam amîndoi semințe Nutline. O doamnă țigancă, ce își dădea copilul într-un leagăn, s-a apropiat de noi și ne-a zis: „Dați-mi și mie niște semințe!“. I-am dat. Peste cinci minute, doamna a venit iarăși la noi: „Mai îmi dați și mie niște semințe?“. Iar i-am dat, deși, de data asta, abia m-am abținut să îi zic: „3 lei cornetu' și 5 paharu', mînca-ți-aș!“

Și-așa-mi vine cîteodată să dau cu cuțîtu-n 104!

Mengă tumengă iertimos (vă rog să mă iertați – n. tr.), prieteni, dar nu mă pot abține. Știți ce jucărie avea copilul a doi romi adevărați, din ăia care vorbeau romales original și care se deplasau civilizat cu autobuzul 104? Jucăria era un cuțitoi de plastic, *de jucărie*, cum ar veni – pe care, din cînd în cînd, nu se putea abține și-l mai vîntura și taică-su prin autobuz, răsucind niște capete imaginare prin aer. Ce m-a impresionat: cuțitașul de jucărie avea numai 30 de centimetri! Lipsea un ochi de om din plastic în vîrf, să să rîdă puradelu' la jucărie, ce dracu'!

În autobuz, țineți-vă de întrebare

Cîțiva băieți din redacție, care îl știu pe cel care a scris textulețul de mai sus, stăteau sîmbătă și, în lipsa fetelor de pe acoperiș, se întrebau așa: „Steaua la Sevilla '86 – întîmplare sau destin?“, „Nicoleta Luciu sau Nicoleta Luciu?“, „22 Decembrie: lovitură de stat sau revoltă spontană?“ și „Băi, dar ce căuta el cu 104? Că doar merge cu mașina! Și locuiește departe de autobuzul ăsta!“. Ce să fie? Întîmplare? Revoltă? Bere plus vin? Plus Nicoleta Luciu?

În veceul vecilor, amin!

În triaje, printre liniile secundare ale gărilor mai mari, în general există toalete ecologice vișinii. Eu am început să le reperez, în timp ce mă deplasez cu trenul, chiar și prin curțile oamenilor. O dovadă a faptului că românul a ajuns mai departe decît orice închipuire, din moment ce s-a apucat să fure de la muncă pînă și coșmelia de la veceul ecologic. Mai ziceam să ia două fiare ruginite, o tablă, o perdea de la un vagon casat, dar la asta cu toaleta nu mă gîndisem. Mîine-poimîine îi vezi că își montează stații de emisie-recepție în coteț la porci sau că atunci cînd le vine vremea să le pună sîrmă în rît le fac găuri cu cleștele ăla de taxat bilete.

Ethos, Porthos și Aramis

Reportaj cu țara de g

Viața politică la Bertea

O reclamație

Miercurea trecută, o reclamație din Bertea, Prahova a ajuns în două locuri. La prim-ministrul Adrian Năstase și la *Academia Cațavencu.* Era semnată „Un grup de membri și simpatizanți PSD și mai ales ai premierului Năstase“ și se încheia bizar, astfel: „Sîntem conștienți că reclamația noastră va fi mușamalizată. Este greu de crezut că președintele CJ Prahova Cozma și vicele Hornoiu vor face ceva cînd ei au decontat lucrări făcute mînă în mînă cu primarul PD Lupu, de 8 ani la noi în frunte.“ La ora 8 seara, cînd *Academia Cațavencu* a ajuns la Bertea, primarul PD Lupu era încălțat gospodărește în cauciuce, că fusese în vizită la inundații, iar vicele PSD era beat mort.

Ce Bertea mea de politică!

Prezentarea locului ne-a făcut-o întîiul om al satului: „În satul nostru toți sînt beți morți, unii însă fac dependență.“ Dar vicele a spus adevărul: „Dom'le, vă dați seama, eu am fost inginer la Plopeni... ce-am ajuns? Viceprimar, nu e o chestie! Și sub un dulgher! Păi, dumneavoastră știți cum am ajuns aici? Uite cum! PSD a zis: candidează tu primar și am candidat, dar în turul doi, Paraschiv, șeful PSD local, zicea la oameni: bă, nu votați cu al nostru, votați cu Lupu! Al nostru pleacă la frati-su la Italia! Cum, dom'le, om din partidul tău îți face asta? Dacă nu era asta, cîștigam. De ce? Fiindcă reclamația asta eu nu am făcut-o, dar jumătate e adevărată.“ Primarul Lupu pare mai beat politic decît vicele: a trecut de la PD la PDAR, de la PDAR la PD, de la PD la PSD, de la PSD la PD. „Îmi pare rău că cine mă vorbește de traseism nu e măcar cu capul pe umeri, ca să nu zic cu picioarele. Eu am fost în PD din '90. Am avut conflict cu fostul șef PD Ruse, care vroia să arate că are ceva peste noi. Nu fac pact cu hoții și plec din partid. Dar dacă voi cîștiga alegerile mă întorc. Am cîștigat cu PDAR-ul. La trei zile după aia m-am întors în PD. Eram de acolo. Apoi, a trecut timpul... între Bertea și Cîjîul Prahova, între PD și PSD nu s-a negociat banul. I-am spus lui Cozma, șeful Cîjîului: dom'le, trec la PSD cu zece consilieri în condițiile în care se desființează organizația PSD Bertea și facem alegeri din nou. Am trecut la PSD. Am așteptat o săptămînă. Două. Trei. Cît poți aștepta? Aici e organizație cu cel mai înjurat om din localitate, Paraschiv! Păi, despre el, pînă și poetul Dan David a scris în cartea de poezii *Soare cu dinți de lupoaică* următoarele, citez: „e un rebutat al societății, e un fiasco al creatorului“! Dom'le, cînd spune lit.» Oricum datul cu părerea nu a fost în sufletul acestui om.“ „Autoturism și-a luat după 1998, cînd a cimentat prietenia cu firma Xenia, ce băga apa în sat.“ „Dacia mea e cu rate de la Cîmpina și am achitat ratele în 2004.“ „Xenia, firma asta cu apa, a pontat fictiv cu primarul pe mama lui, pe mortul Boghici și pe paralizatul None.“ „Domnilor, alimentarea cu apă se face de o firmă ce a licitat la Ploiești. Vă întreb, dacă eu nu am nici o treabă cu Xenia, dau eu socoteală de cine e pus pe ștate?“ „Clanul din Primărie e următorul: finul primarului a fost viceprimar, băiatul cel mic e angajat la Casa de Cultură, fiul finului conduce mașina școlii.“ „Domnu' reporter, finul nu mai e viceprimar, e consilier, corect? Iar fiul meu conducea discoteca din sat, ce să fac? Trebuia să fie cineva digeai?“ „ A ridicat statuie lui Dan David, poet. În acte, din bronz, în realitate din fier vechi!“ „Domnule, Dan David e un poet de excepție și în memoria lui i-am ridicat un bust cu bani de la Consiliul Județean, de la domnul Cozma. Haideți, dom'le, să vedem, dacă nu e bronz, eu îl mănînc!“ „Pe Cozma, președintele CÎJÎ Prahova, l-a făcut cetățean de onoare al comunei!“ „Dom'le, merita, acest om chiar a dat bani pentru Bertea asta, fără culoare politică! Cum să nu-i faci, dom'le, dacă merită? Eu am fost printre singurul care a făcut deplasare la Strasbourg din partea unui alt partid decît PSD. Ultimul meu drum au fost opt țări.“

Filosofia lui Lupu

„Am un proverb românesc: copiii nu se fac cu mîna, că ești defect! Ori te pui să faci treabă, ori îl lași pe altul, că face ăla!“ Adevărul este că Lupu primarul are dreptate: a pus gard cu modelul Consiliului Europei în jurul primăriei. Dar el crede că e mai frumos din fier pătrat decît rotund.

Eugen ISTODOR

Păcatele lui Lupu

Zice reclamația: „Gheorghe Mare a murit pe schela casei fiicei lui Lupu.“ „Da, a murit. Iar eu am scris aceste cuvinte la căpătîiul mortului: «Un om MARE Gheorghe născut în 1937 este fiul acestui sat. A trăit, a crescut, pe aceste meleaguri, a umblat desculț, a simțit harul pămîntului bertean sub tălpile picioarelor, a făcut pistoale de pămînt în copilărie cu mîinile acum reci din acest pământ din care s-a zămislit.» Oricum datul cu părerea nu a fost în sufletul acestui om.“

Ce se-ntîmplă? Oi fi ciugulit io ceva, da' tot nu 'țeleg nimic. Adică ăsta de lîngă mine e primaru' PD care-l sprijină pesediștii mei, iar io sînt viceprimarul PSD care nu mai mă sprijină nimeni, doar io singur de garduri să nu cad... Bre dom' primar, nea Lupule, hai că chiar ești tare! Bei o țuică? Că dacă nu, o termin singur... Părerea mea.

MAMA NATURĂ
TATÀL ALCOOLIC

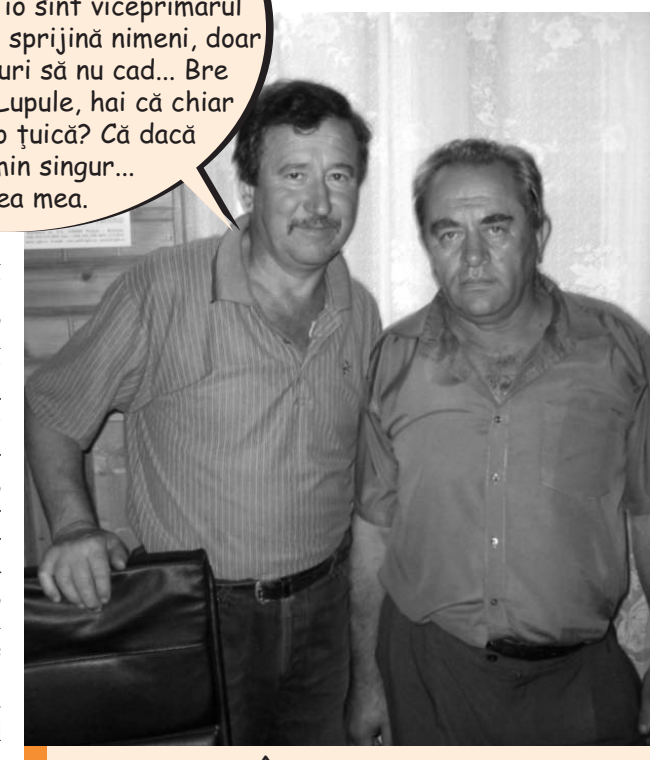

Fotodocument: În comuna Bertea (jud. Prahova), pesediștii l-au pus pe pedistul Lupu paznic la conducerea oilor din comună

Musafiri din toate țările, împușcați-vă!

Dan Iosif aruncă praf în ochii opiniei publice, în timp ce fiul său, mai evoluat, aruncă direct droguri. Din motive necunoscute până în ziua de astăzi, se pare că însuși Dan Iosif se temea de musafiri nepoftiți: doi-trei intelectuali cămătari, câțiva profesori recuperatori sau chiar alți câțiva instructori de dealeri de droguri. În consecință, pe ușa sa scrie ce citiți în poză. Mă întreb, cu groază, ce s-ar întâmpla dacă vecinul său de cartier, Adrian Năstase, i-ar trage o vizită pe nepusă masă? Chiar așa se va sfârși lupta cu corupția?

Ora Hașiș

Bursa şpăgilor

Şpaga e poezie

Românul s-a născut poet – cu această vorbă mulţi bulgari par să fie de acord. Eu cred însă că românul s-a născut poet şi, înainte de a muri prozator, sigur va da cuiva o şpagă. Bineînţeles că există unii care cred că românul s-a născut la sat, dar aceştia nu fac decît să confunde românul cu veşnicia. Ion Iliescu ar zice, de pildă, că românul s-a născut prolet sau că veşnicia s-a născut la (o fabrică de) stat. Cum nu contează nici ce cred eu şi nici ce-ar zice Iliescu, să vă spun mai bine ce mi-a povestit mie odată o poetă care chiar credea în ceea ce spune. Poeta aceasta a publicat o carte de poezie şi cartea ei nu era deloc rea, după cum nici excepţională nu era. Era o carte de debut *foarte OK,* cum ar spune un critic literar atunci cînd nu ar şti ce să spună. Cartea aceasta a cîştigat premiul Uniunii Scriitorilor pentru debut. Ştiţi cum? Bănuiţi măcar? Cu o şpagă. Un critic literar – care fie că făcea parte din juriu, fie că avea pe cineva în juriu – i-a spus tinerei poete să stea liniştită la locul ei că o să ia premiul pentru debut, cu condiţia să-i cedeze lui 30 la sută din suma pe care o cîştigă. Aşa s-a şi întîmplat. În ultimii ani, premiile Uniunii Scriitorilor s-au ridicat la vreo 10 milioane de lei bucata, deci cam la vreo 3 milioane s-a cifrat şpaga cu pricina. Cînd a spus că „rîul, ramul mi-e prieten numai mie“, Eminescu a vrut, probabil, să spună: „rîul, ramul, creanga, şpaga mi-s amice numai mie şi, bineînţeles, juriului“.

Împărat şi poetar

Frăţia IMLelor

Nu vă dorim să treceţi prea curînd pe la Institutul de Medicină Legală. Dar dacă totuşi treceţi, şi o faceţi pe picioarele dumneavoastră, iar nu cu picioarele dumneavoastră înainte, atunci trebuie să ştiţi că IML se ocupă şi de alte lucruri decît cele legate de lumea cealaltă. Fiindcă lumea asta, care precedă cealaltă lume, este mult mai concretă şi, aici intervine şmecheria, mai materială. Printre altele, la IML există o comisie care eliberează certificate de punere sub interdicţie pentru persoanele cu handicap. Nu toate persoanele cu handicap se pretează la acest tip de certificat, ci numai acelea care nu mai pot răspunde de propria avere. Taxa pentru eliberarea certificatului este de un milion de lei, însă dacă vrei să dureze mai puţin de 3 luni, e nevoie să achiţi o taxă suplimentară, tot de un milion, pentru care nu se eliberează acte şi pentru care cel ce o încasează ar avea la rîndu-i probleme cu eliberarea, în caz că-l prinde PNA-ul. Altfel, o taxă care grăbeşte lucrurile şi care, în afară de caracterul penal, alte inconveniente nu prezintă. Mai există însă o taxă, mult mai consistentă decît aceasta, care se percepe atunci cînd persoana cu handicap supusă examinării nu întruneşte condiţiile punerii sub interdicţie şi nici nu doreşte acest lucru. E vorba de persoana ale cărei rude au pus ochii pe butelia sub care-şi ţine ascunsă pensia agricolă, dar şi de alt fel de persoane, cu averi ceva mai consistente şi mai interesante pentru pohtele rubedeniilor. Acum o să vă las să citiţi şi restul revistei noastre sau să meditaţi la averea lui babacu', faceţi cum doriţi, mie unuia ambele variante mi se par tentante.

Handicapul Bunei Speranţe

Oprişan a dat as(f)altul final lîngă apartamentul lui

Atunci cînd nu-l primeşte mama în vilocul de la ţară, Marian Oprişan doarme lîngă autogara din Focşani. Dar nu împreună cu alegătorii, sub autobuze, şi nici ca boierii, sub noul său Audi A8. Dimpotrivă, doarme într-un apartament super-luxos, cu vedere la marea sărăcie din oraş. Acum cîteva zile, primăria a asfaltat 40 de metri din străduţa pe care se găseşte apartamentul lui Oprişan, fix pînă la scara pe care urcă baronul cu gîndul de a dormi liniştit în patul lui şi neliniştit pe perna lui. Asfaltarea s-a finalizat în două ore, lucru care s-ar fi putut face în prezenţa celor de la *Cartea Recordurilor,* dacă lui Oprişan nu i-ar fi displăcut atît de mult cartea în general.

Anton care toarnă fier-beton

Gigi Becali – mic dicţionar de ne-ologire

Gigi Becali a declarat despre Piţurcă, demisionarul din funcţia de antrenor la Steaua: „Cine vrea să plece înseamnă că nu mai vrea să stea“. Ducînd raţionamentul mai departe, Gigi ar trebui să ştie că cine nu mai vrea să stea trebuie că are el o nemulţumire. Că cine are o nemulţumire de obicei te vorbeşte şi pe la spate. Iar cînd vine vorba de vorbit pe la spate, imediat apar şi înjurăturile. Aşa că, dacă ziariştii îl mai lăsau puţin să gîndească de capul său, silogismul lui Gigi ar fi sunat cam aşa: „Cine vrea să plece înseamnă că io îţi f… şi morţii mă-tii, bă Piţurcă, 'te-n cap să te sparg cu mă-ta!“.

Gigea Becali

Poliţia presei

Discurs despre *Star*-ul naţiunii

De-a lungul vremii, multe non-ştiri a mai publicat presa română. De obicei, non-ştirea e atunci cînd citeşti că „Pe Daniel Buzdugan l-a muşcat o pisică“ *(Jurnalul naţional)* sau că „Rita Onişca Mureşan este supărată“ *(Independent).* Ştire, după toate regulile jurnalismului, ar fi doar dacă Dragoş Buzdugan ar muşca o pisică. Ultima mostră de nonjurnalism o puteţi găsi în *Star*-ul de săptămîna trecută în care, cică, prin operaţiunea de fotografiere de către un paparazzi al publicaţiei, Romică Ţociu este surprins în plină acţiune. Iată textul mai întîi:

„În urmă cu o săptămînă, vedeta de la Naţional TV a decis să ia un pahar mare de Cola de la o dugheană din colţ, în timpul pauzei de la filmări. Romică a fost surprins la ieşirea de pe plajă, miercurea trecută, în jurul orei 15,45 (D.D.)“. Ne întrebăm: oare ce consecinţe a avut acest articol asupra lui Ţociu? Nevastă-sa vrea iar să divorţeze? El va rămîne cu cutia de Cola? Vrea cutia să îl şantajeze? Ameninţă că îi face un copil?

Alexandru VĂRZARU

Secretele din camera obscură a *Naţionalului*

Adrian Criş a avut prilejul să intre nesupravegheat, în numărul de marţi, 27 iulie a.c., al cotidianului *Naţional*, în tezaurul Muzeului Ţării Crişurilor. Ocazie pe care a ratat-o sistematic, cu o incultură sadică. Ne zice insul ăsta cu nume de gârlă aşa: „Din perioada greacă au rămas aşa-numitele «oenochoe» de la Tăuteu (...), parte din aceeaşi grupă cu Tezaurul de la Pietroasa, aflat acum la Ermitaj (...).“ Canci, Crişule negru! Tezaurul de la Pietroasa, supranumit „Cloşca cu puii de aur“, a făcut parte din tezaurul istoric al României, transportat la Moscova în primul război mondial şi depozitat la Kremlin. „Cloşca“ a fost restituită integral de Hruşciov şi poţi s-o vezi, dacă ai cu ce, în tezaurul Muzeului Naţional de Istorie a României. Problema asta a mai făcut obiectul unei crase dezinformări în *Naţional*, sancţionată la vremea cuvenită de „Poliţia Presei“, dar se vede că tu ai curs creanga şi n-ai luat aminte la sancţiuni şi te-a durut în răgălii de avertismentele noastre, Crişule. Apoi, abundenţa de inexactităţi cu care m-ai luat în primire m-a înecat realmente de nervi, Crişule, începând de la ilustraţii, în care pui cu furca, alături de fibule şi brăţări de argint, figurând ca bijuterii dacice, şi monede republicane romane sau greceşti. Ca şi greşeala flagrantă dintr-o altă ilustraţie, în care te referi la nişte „bijuterii dacice din epoca bronzului“, când la vremea respectivă nici nu putem pomeni încă de traci, din care au ieşit mai apoi daco-geţii. Ca să nu mai pomenesc de datele de doi lei, prin care îmi explici ce este un „aureus“, care, în opinia ta, băi, Crişule sec, ar fi o podoabă. Un „aureus“ este o monedă de aur emisă de împăraţii romani, care putea deveni ulterior podoabă. În timp ce tu, tu, Crişule spart, nu te-ai dovedit a fi decât o podoabă falsă şi un ban rău, rămas în circulaţie prin neglijenţa şefilor tăi, care te-au lăsat să intri într-un tezaur, în care ai pătruns, se vede, prin efracţie culturală.

Cornel IVANCIUC

descopery

Arta supraviețuirii în regimurile de tranziție

Ți s-a devalorizat leul? Ai rămas fără bani de carne și legume? Nici o problemă: foamea este un bucătar mai iscusit decât Radu Anton Roman. Începând de aici și acum, rubrica „Descopery" te va ajuta să redescopery metode experimentate de armată și confirmate de știință, pentru a-ți potoli foamea. Se poate mânca orice: șerpi, șopârle, cârtițe, șobolani, ouă de șarpe, cioară sau corb, cu condiția să nu fie clocite, și sute de feluri de buruieni, semințe, lăstari, muguri, flori și frunze. Șerpii, indiferent de specie, se consumă fierți sau fripți, după ce în prealabil li s-a jupuit pielea, care este toxică. La fel se procedează și cu șopârlele și broaștele. Viperei, cu cele patru specii ale ei, care este singurul șarpe veninos de la noi, i se îndepărtează capul. Ariciul este o adevărată delicatesă făcut pe jar, după ce îi cureți bine burta de măruntaie. În Sahara se consumă și astăzi, iar carnea lui este murată și păstrată în butoaie. Deosebit de gustoase sunt lăcustele, care se pot prăji în suc propriu, pe o lespede de piatră încinsă pe cărbuni, până ce se rumenesc bine. La toate aceste rețete rafinate, o salată de susai sau păpădie face adevărate minuni, dreasă cu puțină leurdă sau puța-ciorii, așa cum i se mai zice usturoiului sălbatic din Carpați. În natura nemiloasă a tranziției, sarea se poate înlocui cu cenușă de rădăcină de cicoare. Păsările se consumă toate, fără nici o excepție. Cocorul, vrabia, rândunica, sturzul, turturica, porumbelul de stâncă și graurul făceau deliciul strămoșilor noștri antici și se mai mănâncă și astăzi, pe ici, pe colo, prin Oltenia. Rețineți: ceaiul din lăstari de zmeură sălbatică nu trebuie dres cu miere de bondar, pentru că este suficient de dulce; ouăle de furnică și albinele crude conțin multe proteine; jirul prăjit depășește savoarea castanelor și alunelor; nu faceți foc în pădure; ocrotiți pădurea, bun al întregului popor; poftă bună și tranziție ușoară!

Arca lui Paranoe

cu mîinile curat murdare

Dunăre, Dunăre, drum cu multă pulbere

Ca să înțelegeți cît de serioasă e treaba cu canalul Bîstroe, iată o situație ipotetică cu mari șanse de realizare. Peste vreun an, un lipovean dintr-un sat oarecare, să zicem Ivanușca din Roșu, se scoală dimineața, pe la 4, să facă un duș în Deltă ca să se limpezească la cap după cei doi litri de vodcă de cu seară. Dar, surpriză! N-aș vrea să vă traduc ce e la gura lui. „Iob tvaiu matî! (mama ta de legionar! – în lipoveană), Sasî hui, hitleriștî! (nenorociților!), Idi na hui (du-te mai încolo!), Pașol na turbinca! (măgarilor!), Gde the water? (fuck you!)." De ce credeți că e așa de nervos? Are și de ce: aseară avea apa lîngă casă, astăzi, apa nu-i. De obicei, era invers, cînd se umfla apa, nu mai era casa. Unde-i Delta? Unde-i apa? Și pentru el, și pentru voi, putem să vă spunem de pe acuma: apa e în canalul Bîstroe.

Apa care curge pe Dunăre, spre vărsare, se distribuie pe cele trei canale (Chilia, Sfîntu Gheorghe și Sulina), conform studiilor specialiștilor, în două mari volume de apă. Pe brațul Chilia, primul care se desprinde din Dunăre, pleacă 65% , iar pe brațul care ulterior se ramifică în Sulina și Sfîntu Gheorghe, mai rămîn 35%. Ca să vedeți tărășenie, România împarte cu Ucraina acest volum majoritar de apă.

Firma Moebius din Germania, contractată de statul ucrainean ca să desfunde canalul Bîstroe, are misiunea să adîncească fundul pentru a permite navelor de mare tonaj să parcurgă cei 10 kilometri de la mare pînă-n port. Am discutat cu specialiști români cărora, dintre toate relele pe care le pot face ucrainenii Deltei, acesta li se pare cel mai mare. Schimbarea regimului hidrologic. Practic, se pare că după darea în funcțiune a canalului, prin brațul Chilia, pe principiul vaselor comunicante, va curge aproape 80% din volumul de apă al Dunării. Va fi o catastrofă!

Delta se întinde între cele trei brațe, aprovizionată cu apă de toate trei. Jumătate din Delta românească e irigată cu apa care curge pe canalele Sulina și Sfîntu Gheorghe. După terminarea canalului Bîstroe, pe ele va curge un volum de apă mai mic cu aproape jumătate. Ceaușescu a vrut să obțină 38% din suprafața Deltei pentru culturi de grîu și porumb, prin secare. Nu a reușit. Dacă ar trăi însă, s-ar duce să îi pupe picioarele președintelui Kucima, pentru că acesta are mari șanse să lase Delta Dunării aproape uscată.

Organizația Salvați Dunărea și Delta – *Academia Cațavencu*

Scrisoare deschisă către Academia Română

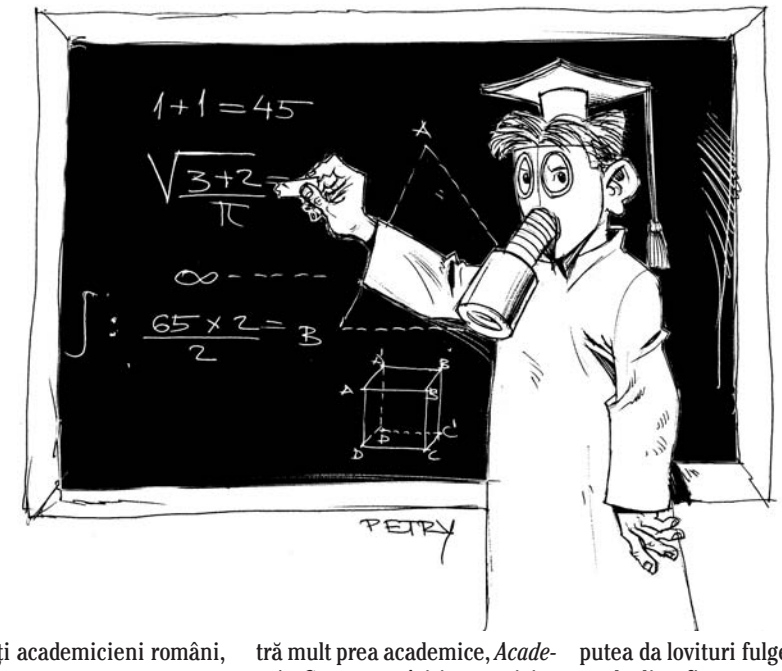

Stimați academicieni români,

Academia Cațavencu, ai cărei membri sînt, în majoritatea lor covîrșitoare, pescari, ingineri, scriitori, filozofi, ecologiști, economiști, avocați și – de ce nu? – ziariști, apreciază eforturile dumneavoastră de a condamna cu o constantă ineficiență proiecte litigioase precum Roșia Montană sau Canalul Bîstroe. În fața îngrijorărilor dumneavoastră științifice, e puțin probabil ca haldele de steril să se transforme subit în lanuri de flori, cianura să capete deodată gust de Sprite, iar buldozerele și excavatoarele să se metamorfozeze brusc în pelicani albi și cormorani pigmei. În aceste condiții, pentru eficientizarea protestelor dumneavoastră mult prea academice, *Academia Cațavencu* își ia permisiunea de a vă propune cîteva soluții: 1) înființarea, pe lîngă Academia Română, a unor trupe speciale de intervenție, alcătuite din membri permanenți și corespondenți ai Academiei Române, nu mai tineri de 60 de ani, echipați în uniforme de camuflaj, cu cagule și tricornuri în patru colțuri pe cap. Aceste trupe ar putea avea denumiri de genul: *Chimiștii roșii, Matematicienii marini, Filologii verzi, Fizicienii mov, Parașutiștii istorici* și așa mai departe. Conduse de academicieni renumiți precum Eugen Simion, Dan Berindei, Mihnea Gheorghiu, Răzvan Theodorescu sau Augustin Buzura, aceste trupe speciale de intervenție ar putea da lovituri fulgerătoare și pe deplin eficace omologilor lor ucraineni și nu numai. Asta e o variantă. O altă soluție ar fi: 2) primirea în Academia Română a absolvenților de liceu din trupele speciale ale DIAS, SPIR, SPP, Jandarmerie etc., oameni tineri care, în mod cert, ar imprima o notă de dinamism protestelor Academiei. În fond, și absolventul de liceu Fănuș Neagu este membru al Academiei Române, și Fănuș Neagu nici măcar nu mai e așa de tînăr. Asta ar fi o altă variantă și, deocamdată, ultima.

Cu stimă,

Plenul *Academiei Cațavencu*

Anacronica TV

La vache qui rit la glumele lui Enache

Adrian Enache este tipul invidiat şi de pătura de jos a spiritualităţii, şi de intelectuali. Vacanţa Mare îl invidiază pentru glumele deocheate spuse pe sticlă. Emil Constantinescu n-are încotro şi-l invidiază şi el pentru tonul fragil pe care-l capătă vocea lui atunci cînd nu face glume deocheate, dar cîntă. Invidiat de toată lumea, Adrian Enache are profilul perfect al invitatului ideal în orice emisiune în care n-are nimic de zis, în afară de prostii. De obicei, îţi lasă impresia că toată suflarea din emisiune este mai isteaţă ca el. Cu aceeaşi impresie am rămas şi după ce Adrian Enache a fost invitat, sîmbătă, la *Vino, mamă, să mă vezi.* A muls vaci, a alergat după porci, a hărţuit cu privirea cîteva găini, iar animalele, săracele, n-au spus nimic. Au tăcut cu inteligenţa celui care, ştiind că răzvrătirea îl aduce la nivelul agresorului, tace. Nici măcar vaca nu i-a putut face faţă şi pînă la urmă s-a lăsat mulsă, dovedind încă o dată că, de regulă, cel mai deştept cedează.

Adrian Emache

Folclorul mă cam atacă

Emisiunea *Folclorul contraatacă,* duminică seară, pe Antena 1, a fost gîndită probabil ca alternativă pentru ţăranii care nu apreciază înaltele valori intelectuale ale lui *Ciao, Darwin!*. Adică un fel de *La bloc* faţă de *Vacanţa Mare,* de pe PRO TV şi, respectiv, *Tilică, steluţă de cinema* faţă de *Trăsniţi în NATO*, de pe Prima TV. De data asta realizatorii Ionuţ Ionuţ Dolănescu şi bunăciunea aia de Andreea Bălan, aflată într-o fustă tanga de zile mici, i-au deranjat de la şedinţa de citit Heidegger, pus cercel în ureche şi rupt blugi în cur pe băieţii de la trupa Body 'Nasol. Aceştia au cîntat puţin la playback, au dansat din buric, s-au hlizit la bulanele Andreei Bălan şi au făcut glume proaste cu folcloristele Mariei Cârneci, care probabil că şi-au dat cu pumnii în cap pentru că s-au lăsat umilite în public, fără ca nici un nuntaş beat să arunce cu teancul de parai în ele.

Bădie-n sol

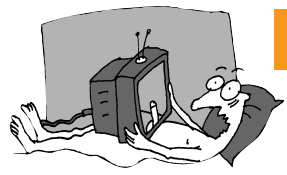

Trampa şi ecranul

Grup de sportivi K1, care visează să ajungă în carieră mascaţi, badigarzi sau, dacă au noroc, chiar ţigani

★ Cel mai mişto la Cerb este faptul că artiştii trebuie să cânte un cîntec de proveniență românească. Toate bune şi frumoase, pînă la adaptări. Cea mai interesantă interpretare de anul ăsta a fost a concurentei din China, care a adaptat „Dincolo de nori"-ul Holografului. Drăguţ gest, însă pe măsură ce refrenul se încheia, îţi dădeai seama că restul cîntecului era în chineză. Cam aşa ceva: „Dincolo de nori e iubirea taaaaa shang hiu ziu ma donhiy sen to e iubirea meaaaaaaa". Propun ca la anul să fie rugaţi concurenţii asiatici să cînte manele. Titluri ca „Cicalaca Cing Chi Chea" ar face ravagii şi ar aduce mai mult public.

★ De la ştiri am aflat că şomerii din Galaţi sînt dispuşi să dea şpagă, să bage pile şi să uzeze de toate mijloacele pentru a nu li se da loc de muncă; asta, pe motiv că li s-ar oferi un salariu cu prea puţin mai mare decît ajutorul de şomaj. În curînd, vor apărea şi şomerii care plimbă o ţeavă prin faţa birourilor de plasare a forţei de muncă.

★ La Prima TV, înainte de calupurile de publicitate, pe micul ecran apare din cînd în cînd un nene tinerel, care se dă şmecher cu o telecomandă cum poate mulţi şi-ar dori – mai exact, el apasă pe butoane şi schimbă femeile după bunul plac: brunete, blonde, roşcate. Ce face băiatul ăla cu telecomanda nu mai poate face decît Bobby Păunescu. Însă lui Bobby îi trebuie nu o telecomandă, ci o televiziune întreagă şi un Porsche.

★ M-a bucurat foarte mult sloganul: „Fii suporter adevărat şi bărbiereşte-te cu nu ştiu ce marcă". Eu ştiu o fată care e dinamovistă adevărată şi acum am primit confirmarea că se rade, că nu i-aş fi făcut avansuri dacă ştiam că e genul „natur". Aoleoo, da' dacă e suporteră adevărată doar pe picioare şi la subţiori?

★ Am văzut la televizorul unui amic o serie de filme în care mai mulţi bărbaţi o scuipau pe una în faţă încontinuu în timp ce o. Uite, dom'le, unde s-a ajuns! Se pare că intru cam pe aceleaşi site-uri porno de doi ani de zile, şi nu mai sînt la curent cu ultimele curente în materie de preludiu.

★ Ne întrebăm: oare de ce se face în ultima vreme aşa de mult caz pe tema competiţiilor de „Local Kombat" sau cum naiba se mai cheamă ele? Vedem mereu pe micile ecrane bătăi din alea, cu şuturi în gură, burtă sau chiar unde-i mai greu voinicului, şi le asociem involuntar cu lupta electorală de la alegerile locale, terminată cu puţin timp în urmă. Oare, în toamnă, dacă s-ar apuca şi Antena 1 să transmită astfel de bătăi, ar trebui să ne aşteptăm la „General Kombat"?

★ Am prins o nouă variantă a reclamei la berea Heineken, în care vedem cum se comportă două picături de apă pariziene aflate pe respectiva sticlă: beneficiind de fundalul sonor „Je t'aime... moi non plus" (Serge Gainsbourg cu Jane Birkin, dacă ţinem noi minte bine), cele două picături s-au încoţopenit fără jenă, cam cum fac cîinii de cartier în parcare. Asta înseamnă, probabil, să faci copii la beţie.

★ În paralel, reclamele la berea Stella Artois ne lasă un gust amar: adică, bietul ţăran vine obosit de la muncă, de la florărie, şi se vede nevoit să stea la mîna hangiului şi să-şi bea toată agoniseala unei zile? Asta s-ar potrivi mai ales la noi, unde se poartă proverbul „Cînd iau banii, tractoriştii se-mbată ca prim-miniştrii!". Oare domnul Văcăroiu, cînd vrea o şpîrlă mică, un ciocardel de cocîrţ, ceva, ce dă la schimb dacă n-are bani? Te pomeneşti că lasă acolo toată ordinea de zi de la Senat.

★ Ce-i cu reclama aia „Noul Pampers pentru copii, care împiedică scurgerea lichidului"? Care lichid? Dacă este vorba cumva despre pişulică, spuneţi, vă rugăm, şi nu mai arătaţi pe micile ecrane copii care urinează albastru; nu toţi părinţii sînt profesori care, din cauza nivelului de trai, n-au bani să le cumpere copiilor suculeţe, ci doar cerneală.

★ Criza din sistemul sanitar românesc s-a rezolvat parţial, după ce domnul Ovidiu Brînzan a donat în faţa camerelor video reunite 400 mililitri de sînge ministerial, grupa 0, calitate superioară. Ura, trăiască! Deşi ne-ar fi plăcut şi mai mult să vedem că merge să doneze sînge întreg PSD-ul. Cu nea Nicu Văcăroiu în frunte, căruia, după ce i s-ar fi recoltat sîngele, ar fi trebuit să-i pună un dop de plută pe eprubetă, să nu se răsufle.

★ De la PRO TV am aflat că „linia fierbinte" a Guvernului este înroşită în permanenţă de cetăţeni care pun manele. Am fi curioşi să ştim cum a reacţionat premierul atunci cînd a aflat că la supuşii lui din Guvern zbiară prin telefon şi celălalt Adrian Minune.

★ Pe postul Explorer se difuzează un serial intitulat *How to blow a billion (Cum să spargi un miliard).* Miliardul respectiv este de lire sterline, adică e măricel de tot, iar realizatorii emisiunii bîntuie prin toată lumea căutînd cele mai scumpe produse sau servicii pe care şi-ar putea sparge, la figurat, miliardul din portofel. Am remarcat noi că de multe ori, oricît s-ar chinui, ei tot rămîn cu borseta umflată, deci la prima vedere şi cheltuitul banilor pare a fi o artă. Le dăm un sfat celor care fac emisiunea cu miliardul, dacă vor să se scoată repede şi să rămînă cu portofelul scofîlcit cîteva episoade la rînd: să vină în România cu nişte investiţii. Or să cheltuiască miliardul ăla de la primele şpăgi.

★ Gabriela Vrînceanu Firea ne-a prezentat un material despre musicalul *Dracula,* care a avut premiera zilele trecute pe Broadway. Mai exact, ea ne-a prezentat cam aşa: „Producătorii speră că povestea vampirului va aspira banii din buzunarele trecătorilor". Fiind vorba, în fond şi la urma urmei, despre povestea unui român pe nume Vlad, asocierea cu buzunarele trecătorilor nu ne pare prea fericit aleasă.

★ Acum am înţeles sensul noii reclame cu marmota care învelește ciocolata în aer liber. Asta e o marmotă outdoor, specială pentru perioada verii. Parcă văd că scad temperaturile sub 20 de grade şi o bagă în fabrică să nu răcească şi să strănute pe ciocolată.

★ La Prima TV am prins de curînd cîteva clipe din spotul de promovare a unui film artistic. Deoarece primele două-trei imagini au fost cam fără perdea, dar cu atractive şi interesante ţîţe goale, am holbat ochii ca melcul la salată; aşa se face că într-a patra imagine am văzut scris pe ecran „Producător Martin Scosese". Nici pînă la această oră nu ştim ce scosese Martin şi pe unde, dar aflăm noi şi vă spunem.

★ Reluările de la *Naşul* nu se cheamă reluări. Căci în colţul din dreapta sus scrie în chenar auriu „clasic". Adică, nu-ş' cum să vă zic, dar palavrele lui Mitică Dragomir şi spumele lui Pruteanu au ajuns un fel de cinematecă. Băi, nene Naşule, scoate, băi, prostia aia, că mîine-poimîine dispare dracului civilizaţia noastră după vreun cataclism şi te faci de cacao în ochii arheologilor viitorului. Auzi la el, „clasic"…

★ Pe Discovery s-a dat, în sfîrşit, o emisiune căreia băieţii îi fac reclamă de vreo lună de zile. *Jump in London* e o chestie cu nişte demenţi care ţopăie pe acoperişurile Londrei, sar, se apucă de marginea blocului, se caţără, îşi dau drumul şi aşa mai departe. Supercool. Mă gîndesc că dacă s-ar organiza chestia asta şi în Bucureşti, sinuciderile ar avea o notă sportivă şi ar atrage şi mai mulţi turişti.

★ Am văzut pe Discovery cea mai lungă limuzină din lume. Avea un milion de metri sau cam aşa ceva, că mîncai o pîine şi un calup de salam dacă mergeai pe jos, pe lîngă ea, de la un capăt la altul. Nu s-a spus ce conţinea, dar eu cred că avea un teren de fotbal, patru dormitoare, piscină, acvariu cu delfini, o grădină zoologică, peluză cu balansoar, un circuit de carturi, un bordel privat, un restaurant cu o sută de locuri, o insulă cu doi palmieri, un iaht de croazieră şi neapărat un garaj cu un Ferrari, un Lamborghini şi un Merţan mic.

Tupeu 2004

Nou!

Medicină alternativă cu Ovidiu Brîn-zen

Aveţi 6 cu 4... Tensiune de pilot, domnu' ministru! Vi se pare mică? Nu, am pompat eu mai puţin! Ce vreţi, la salariile astea facem şi noi ce putem. Înmulţiţi dumneavoastră cu doi. Ori tensiunea, ori salariul... cum vă e mai uşor...

Ovidiu, un ministru venit să ancheteze teribilul malpraxis al predecesorilor săi care, în loc să coboare banu' în punga personalului sanitar, au tăiat în trei bugetul Sănătăţii

Cine fură azi un ou, mîine un bou care se scoală de dimineață va săpa groapa altuia, care este sărăcia omului. Sărăcia omului mai e și Guvernul. Sau Președinția. Sau chiar Corina Crețu. Sau Dan Iosif. Sau Dâncu. Sau ideile tuturor alde Grămadă ăștia care conduc țara cu peste 100 la oră și-or s-o bage într-un copac. Și-or să-i sară creierii cu care l-a votat pe Iliescu pe toți pereții. Face Ministerul Sănătății cinste cu sîngele. De restul ne ocupăm noi: „Alo, Urgențele? Sînt io, România, și am fost violată de trei boschetari în păpușoi! Cum îi chema? Păi, parcă Executivu', Președinția și Legislativu'. Da' parcă cel mai al dracu' era Executivu' și cel mai rău era Președinția, că era bătrîn și, mă rog, nu prea mergea treaba. Îl mai ajuta unu', Crețu îi zicea. Ajutați-mă! Sînt undeva la țară și sînt murdară, că n-avem apă de o lună, că e revizie. Da' cred că m-am îndrăgostit de ăștia care m-a violat! Ja-ja, schneller, schneller, das ist gut! Fă Europo, ești o proastă! Io mă însor cu ăștia, c-a-nceput să-mi placă. Vă put!". Să vedem cine a fost cu Tupeul mai mare săptămîna asta:

Tîmpeu 2004 (3 puncte): **Ovidiu Brînzan.** După ce a omorît sistemul sanitar neluînd nici o decizie importantă care să schimbe ceva în sistem, PSD-ul se aruncă acum la cifre mari, numai de dragul alegerilor pe care o să le piardă. Astfel, ministrul Brînzan a anunțat că nu doar 90% din medicamente vor fi compensate la anul, ci de-a dreptul 100 la sută, sau chiar 120-130 la sută, să ajungă la toată lumea care a votat cu Partidul. Cum ar veni, după ce i-a tăiat penisul timp de 10 ani prin dispensare sărăcăcioase de provincie, PSD-ul vine acum să i-l coasă festiv de alegeri, în direct pe PRO TV, înainte de știrile sportive, de dragul sexual-democratului Ion Iliescu și al social-demodatului Adrian Năstase. Masacrul de la Sculeni o să se numească Operațiunea asta.

Tupeu 2004 (2 puncte): **Poliția română.** După ce a fost lăsat să plece din țară, mafiotul Severin Tcaciuc s-a tcăcat în prestanța Poliției române și acum se distrează, sunînd în neștire de la numărul de telefon 003932066 19635 ca să dea interviuri în presa locală. În timp ce Sile Cămătaru își cumpără și girafă în curte cu știrea poliției, iar Tcaciuc dă bip-uri ca să pună muzică la fraieri, poliția umblă cu mascații ca să verifice buletine prin centrul orașului. Și știți de ce umblă mascați polițiștii? Ca să nu-i recunoască mafioții și cămătarii pe stradă și să le ceară înapoi banii pe care li i-au împrumutat ca să-și cumpere casetofon la mașina de poliție, ca să asculte manele cînd stau cu radarul după criminali, să nu depășească viteza legală!

Nesimțire 2004 (1 punct): **Ion Iliescu.** Bătrînul și-a comandat un sondaj IRSOP, doar ca să vadă ce crede lumea despre cearta lui cu Năstase. Nu putea să-l întrebe la un telefon, trebuia să cheltuiască 10.000 de dolari din banii publici? E, ce să creadă lumea, domnule Iliescu: de bine. Că sînteți un domn în vîrstă cu dinți falși care a cheltuit 10.000 de dolari din banii de calculator ai unei întregi clase de elevi din Rahova!

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	32 puncte
2. Adrian Năstase	15 puncte
3. PSD	13 puncte

Justiția clujeană joacă în serialul „Caracatița în sînge propriu“

– porția a II-a

Legea 51/1995 spune că avocații și judecătorii înrudiți nu încap în aceeași instanță. Cică e incompatibilitate în stare pură. Aș, un moft, monșer! Acum două săptămîni am văzut cum stă treaba la Curtea de Apel Cluj, acum vom vedea în ce ape se scaldă cumetriile din Tribunalul Cluj.

Președintele Tribunalului Cluj, Sorina Siserman, este soața procurorului militar Viorel Siserman, al cărui nume ne aduce aminte de mineriada de la Costești. Dăm mai departe cu lămpașul și-l găsim pe judecătorul Marius Lupea, căsătorit cu judecătoarea Adina Lupea, de la instanța inferioară. Nașii de cununie ai cuplului Lupea sînt procurorul Doru Țuluș și soția lui, Andreea, judecător. Doamna procuror Costea nu are nici o vină. Ceea ce n-o împiedică să aibă un văr. Vărul este – ne mai urmăriți? – soțul procurorului Trăistaru, șefa Secției Judiciar a Parchetului Tribunalului. Doamna procuror Trăistaru nu este doar soție, este și fină, fina doamnei procuror Cireap, de la Judecătorie. Trăistaru poartă, în tagmă, sînge cu un fel de nuanțe de albastru. Este fiica adoptivă a profesorului de drept Firoiu.

Judecătorii Eva Pop și Emil Moldovan și-au trimis copiii la Drept și i-au lăsat acolo pînă s-au trezit cu ei pledînd la bară. Continuăm apelul cu procurorul Morar, soțul doamnei avocat Morar, și cu domnul procuror Chiș, care, așa cum era de așteptat, nu este soțul doamnei avocat Morar, ci doar tatăl avocatului Chiș. A fost, deci, porția a doua din justiția de cumetrie. Urmează desertul, săptămîna viitoare.

Înalta Curte de Castrație

Găbiţă Drogeanu nu-şi aminteşte

de vremurile cînd era mic sau nu era deloc, aşa că a citit textele de mai jos; a aflat despre:
– drumul unei case boiereşti de la familia proprietarilor băileni pînă la statutul de donaţie către stat, drum care a fost deturnat de un lotru deghizat în director la Primăria Sectorului 2 din Capitală;
– directorul TNB, care a fost agent de influenţă al Securităţii; şi nu scrie nicăieri că Securitatea ar fi dispărut.

dosarele chiX

Ce-şi va auzi Năstase urechilor de la Schröder

Vizita cancelarului Gerhard Schröder la Bucureşti, din 12 august, îi va aduce premierului Năstase nişte veşti tocmai de departe, dintr-o ţară numită România, pe care temporar o guvernează. Cum este cazul dr. Demeter Hoffmann din Düsseldorf. Hoffmann este moştenitorul unei familii cu averi imense în România. Acelaşi dr. Hoffmann s-a gîndit să doneze Primăriei Brăila o casă imensă, cu mare încărcătură istorică, dar şi financiară, din portofoliul său de moştenitor. Pe traseul acestei intenţii s-au interpus câteva accidente ale istoriei. Unul dintre ele face parte din echipa de directori ai Primăriei Sectorului 2, aflată sub bagheta magică a lui Onţanu. Directorul Iovîţu s-a făcut util mătuşii dr. Hoffmann: vă recuperez eu casa, vă vând eu terenurile din Primăverii (comision obţinut: 4.000 de dolari). Aşa sufletist cum îl vedeţi, Iovîţu Vigorel a cucerit inima bătrînei de 94 de ani, cu cataractă senilă la ambii ochi şi probleme de sănătate grave. Bătrîna, înainte de a muri, l-a luat pe Iovîţu de mînă (era paralitică) pînă la altarul notarial şi a trecut casa, în testament, pe numele lui. Luat la întrebări de familia bătrînei despre tablourile din casă (atenţie, domnu' Năstase: un Grigorescu şi un Luchian!) şi despre cum a ajuns numele lui pe testament, Iovîţu şi-a mărturisit iubirea faţă de mătuşă şi a mătuşii faţă de el: „Mă credeţi că puteam să obţin tot de la ea, că semna şi nu ştia ce semnează?". Virginia Hoffmann, soţia doctorului, l-a crezut şi l-a înregistrat pe reportofon. Din păcate, urechile procurorului Betelie de la Parchet au fost înfundate în ziua cînd s-a ataşat caseta la dosar, iar alte dovezi n-a putut să le citească, pentru că şi-a uitat ochelarii acasă. Venit val-vârtej la redacţie, Iovîţu s-a rezumat să ne anunţe că ne dă în judecată indiferent de ce vom scrie; spre exemplu, că a intenţionat să vândă imobilul mafiei ţigăneşti din Brăila, potrivit unei reclamaţii adresate Direcţiei Patrimoniului Diplomatic al MAE. Acelaşi Iovîţu şi-a cumpărat, într-un salariu cinstit, în anul 2000, un apartament, o casă şi o casă de vacanţă, plus un Audi şi un Mercedes. Cu puţin efort ar putea justifica această sumă din salariul imens, de profesor, al soţiei sale. Sau, cine ştie, cu vreo altă moştenire din dragoste la ultima vedere.

Dinu Săraru a avut orgasme repetate cu Securitatea

Lotrul ăsta cu sprâncenele cât o haită de câini vagabonzi, care îi ţine de şase când îl priveşti ceva mai atent în ochi, a fost agent de influenţă al fostei Securităţi. La fel cum au fost şi o mangaliţă plângăcioasă de talia lui Adrian Păunescu, un sconcs plin de purici de la Bariera Vergului, de calibrul unui Vadim Tudor, sau un plagiator mort, precum Eugen Barbu. Tuspatru s-au lăsat călăriţi de Securitate, cu o plăcere greu de reprodus în cuvinte, dar pe care o trădează atitudinea lor, mai bine decât ar putea-o face orice ziarist sau publicaţie din lume. Ca să-şi arate neţărmurita dragoste faţă de Ceauşescu şi faţă de braţul lui înarmat, care era Securitatea, Săraru a regulat Securitatea lui Gheorghiu-Dej, în cărţoaiele *Nişte ţărani* sau *Dragostea şi revoluţia*. Un set de documente, toate inedite, probează că Săraru a fost folosit de ofiţerul de Securitate Munteanu în diverse operaţiuni de „reeducare" a unor scriitori disidenţi, care o luaseră creanga, în sensul că începuseră să creeze probleme regimului Ceauşescu, în sensul că s-au trezit că pot gândi şi fără indicaţii. Rapoartele lui Munteanu furnizează o mulţime de informaţii despre atmosfera din jurul lui Săraru şi de la lansările lui de carte, patronate din umbră de mâna atotputernicei Securităţi, pe care, după revoluţie, ţărănoiul din fruntea Teatrului Naţional n-a scăpat prilejul să o sărute exact în cloacă, ori de câte ori a avut prilejul s-o facă. Ofiţerul Munteanu a participat inclusiv la lansarea cărţuliei *Clipa*, a lui Săraru, în 1976, de la care nu puteau lipsi un Adrian Păunescu, Eugen Barbu sau Octavian Paler. Cu puţină răbdare din partea domniilor voastre, vă promitem că nu va curge multă apă pe şenalul Dâmboviţei până ce vom publica şi probele cu pricina.

Biroul de Investigaţii

dosarele chiXXL

Dragoş Şeuleanu, un manelist politic care cîntă în strună PSD-ului pe unde scurte şi se plimbă pe banii noştri pe unde vrea el

America Şeuleanului cenuşiu

De mai bine de trei luni, Şeuleanu, nemaiavînd cu cine să vorbească de cînd nimeni nu mai are curaj să-i calce pragul biroului, a început să dea interviuri la Radioul public pe care-l conduce. Un interviu i-a luat de curînd Anca Florea, şi întrebările ei foarte prietenoase n-au avut cum să aducă în discuţie faptul că Şeuleanu este cel care-a angajat-o în Radio. Şi nici faptul că tot Şeuleanu a angajat-o şi pe fiica ei. Interviul l-a prins pe şeful Radioului în culmea gloriei. Chiar după ce cheltuise o căruţă de dolari ca să se plimbe dimpreună cu gaşca radiofonică prin SUA şi pentru a transmite ştiri calde de la evenimente de maxim interes pentru noi, cum ar fi Convenţia Partidului Democrat de la Boston (reuniune care nici în America nu interesează într-atît încît să se transmită zilnic ore întregi). Gaşca radiofonică cu care Şeuleanu a transmis din magazinele americane a conţinut diverse nume sonore ale inutilităţii pe bani publici, printre care un inginer de sunet cunoscut ca fiind copil de suflet al şefului, un student cunoscut ca fiind fiul unui român stabilit în State, la care şeful are oarece interese, şi angajata Doina Saiciuc, cunoscută şi ea, mai ales de către şefu', ca fiind. Şeuleanu a şi făcut un afiş cu grupul de slugi care-au cucerit America împreună cu el, afiş pe care l-a atîrnat pe pereţii Radioului, să vadă toată lumea cît de departe ajung cei ce nu-i ies din vorbă şi cele ce nu-i ies din ştiţi voi.

Tribunalul din Bacău este ornat cu o pictură furală (II)

Aţi citit săptămîna trecută, cu sume, obiecte, năravuri, oameni, despre durerile crunte ale facerii noii clădiri a Tribunalului din Bacău, dureri care au început în mileniul trecut şi nici măcar cele aproape 100 de miliarde cheltuite pînă acum nu le-au calmat. Cei care au încercat să pătrundă misterul ce se ascunde în spatele lucrărilor de acolo, demne de legenda meşterului Manole, s-au lovit de o piedică ce tinde să devină un mit al poporului nostru: managerialul de cumetrie. Dacă te adresezi compartimentului „Economic" al Tribunalului, dai nas în nas cu simpaticul nas al Danielei Pocovnicu. Dacă ajungi la „Administrativ", te lovesţi de Cezar Pocovnicu, preşedinte şi frate-administrator; în caz că accesezi biroul de informatică, nu poţi discuta decît cu Veronica Pocovnicu, soţia grijulie a acestuia, cea care se ocupă toată ziua cu dereticatul printre biţi şi facturi.

În timp ce citiţi aceste rînduri, vreo opt-nouă judecători împart un birou de 3 pe 4 metri, în clădirea veche, fără aer condiţionat ori alte sisteme de ventilaţie, şi se luptă degeaba cu puricii din instituţie. La fel, cei care se luptă să vadă caietul de sarcini al măreţei investiţii se luptă în van, căci dom' preşedinte a avut grijă să închidă gurile subordonaţilor săi cu diplomele, gradele şi funcţiile unor rude de conjunctură sau prieteni sus-puşi. Da' sus de tot, dacă este să ne luăm după cei care dau pe goarnă nume ca Octavian Opriş, ditai preşedinte al Autorităţii Electorale Permanente, despre care se aude că-i face anticameră pe la secretariatul general al Ministerului Justiţiei. Sau nume precum al cumătrului Cornel Iacob, recent promovat la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, sau, şi mai dihai, pe cel al prietenului-general Constantin Desculţu, şef la SIPA, celebrul serviciu din MJ condus pînă mai alaltăieri de urechea generalului Ureche. În aceste condiţii, parcă devine de înţeles faptul că urechile inspectorului trimis la Bacău de minister s-au deplasat degeaba pînă acolo.

Portret de activist executat în culorile partidului

Preşedintelui Uniunii Artiştilor Plastici, Zamfir Dumitrescu, i-a pus Dumnezeu mâna în cap. În aprilie curent, l-a invitat pe Iliescu la ziua lui de naştere. Preşedintele a venit ca la un prieten străvechi şi Dumitrescu i l-a prezentat pe doctorul Pelteu, ginecologul familiei, aşa: „Domnule preşedinte, daţi-mi voie să vi-l introduc pe musiu Pizdaru". Lui Iliescu i-a plăcut gluma şi l-a poftit să intre în partidul lui de guvernământ. Dumitrescu a intrat ca simplu membru, ca în iulie să devină membru în Biroul Coordonator. Treaba cu biroul i-a aranjat-o Năstase, căruia Dumitrescu i-a livrat *en gros* şi *en détail* câteva tone de tablouri şi sculpturi. Şusta s-a făcut printr-o hoaşcă extrem de şmecheră, Eugenia Florescu, şefa Serviciului Expoziţii, din cadrul Centrului Internaţional de Conferinţe al Camerei Deputaţilor. Totuşi, lui Dumitrescu nu-i plac babele. Ca dovadă, s-a însurat pentru a treia oară, şi nu cu orice fel de jună, ci cu însăşi fiica lui Ion Pacea, pictorul de curte al lui Ceauşescu, care i-a tras două gemene. În timpul liber, Dumitrescu este satir şi le-a polenizat prin diverse mijloace, unele de-a dreptul coercitive, pe următoarele studente la Arte Plastice: Alina Penţac; pe: Maria Cismaru; pe: Coralia Niţu; pe: Mirela Muscan; pe: Alexandra Gaiţă şi pe: Florica Pacea, sora neveste-sii. Cu unele nu i-a ieşit pasienţa, ca de exemplu cu: Lia Bujor, secretara rectorului Institutului de Arte Plastice; sau cu: Carmen Paraschivescu, graficiană. În rest, Dumitrescu vrea să lase impresia că este băiat de cartier. Gemenelor le cumpără el personal prezervativele, ca să nu păţească cum era s-o bulească una dintre fete, când n-avea nici 15 ani şi a venit acasă gravidă în ultimul hal. În timp ce vă ţinem din treabă, Dumitrescu se aranjează la oglindă, ca să plece la Birou. Pentru el, a se aranja înseamnă să-şi dea cu roşu în obraji şi cu luciu de unghii. De fapt, dacă e să stăm strâmb şi să judecăm drept, cam acesta este portretul realist al unui membru al Biroului Coordonator al PSD.

Biroul de Investigaţii

Alexandru Vărzaru se umple de o veselă indignare pentru că

– Dragoş Şeuleanu toacă banii Radioului şi se mîndreşte cu asta;
– la Bacău, investigaţiile privind investiţiile în noua clădire a Tribunalului se izbesc de Justiţia de cumetrie;
– iar preşedintele Uniunii Artiştilor Plastici vrea să intre şi-n femeile din PSD.

codrul bunelor maniere

Infractorii din Craiova au ajuns la muzeu

Dacă s-ar opri cîteva clipe din cîntat aiurea prin Parlament şi alte localuri de petrecere a timpului liber, paramentalul Ion Dolănescu ar afla că vodca Boerro – căreia rapsodul i-a făcut reclamă la televizor, chiar şi atunci cînd televizorul era închis – este produsă de numitul Boerică Genică, un maestru al afacerilor ilegale cu alcool din Craiova şi prieten bun cu Ristea Priboi. Dacă ar şti să citească ziarele, altfel decît într-o diagonală tricoloră, Dolănescu ar afla că Boerică a fost trimis recent în judecată şi că avocatul lui Boerică este nimeni altul decît Marian Nazat, fost procuror general al României. Pentru asta, însă, Dolănescu ar trebui să ştie semnificaţia unor cuvinte precum „judecată", „avocat", „nimeni", „altul", „procuror", „al" sau „TVA". Căci Boerică a cîştigat sute de miliarde şi din rambursări ilegale de TVA. Însă subiectul acestui articol nu este Ion Dolănescu, pomenit aici numai şi numai din simpatie, ci casa boierească din imagine care, timp de mulţi ani, a fost sediul Muzeului Medicinei din Craiova. Între timp, medicina toată a devenit un muzeu, iar casa a reintrat în posesia boierilor, mai precis în a unuia singur, pe nume – aţi ghicit! – Boerică Genică. Să remarcăm la clădirea din fotografie elegantele porţi cu lei din bronz, imaculata stemă, decoraţiunile în stilul palatelor din localitatea Buzescu, ghereta cu badigarji (care nu se vede), ferestrele cu termopan (care se cam văd) şi, bineînţeles, maşinile boiereşti parcate în faţă.

Carul cu Boerro

Traiane, ca să fiu sincer, cînd mă gîndesc că veţi cîştiga alegerile, vă compătimesc. Voi nici nu ştiţi ce v-aşteaptă. Habar n-ai ce greu e să faci un miliard de parai în doar patru ani de guvernare.

Traian Băsescu, liderul unei Alianţe care, după ce a cucerit marile oraşe, vrea să-i izgonească pe pesediştii şi din Satul Francez

I-am plătit 18 ani pensie alimentară, căci pe vremea aia nu exista text ADN de fraternitate. Da' îndoieli am avut tot timpul: a terminat 8 clase la zi, fără să repete, faţă de tac'su, care n-a făcut decît 6 în 12 ani. Şi nici n-a venit să mă bată, aşa cum face orice fiu adevărat! Ei, da' acum, că l-am văzut şi pe el la primul dosar penal cîştigat pe munca lui, nu cu pile, da, îl recunosc! Al meu e, mînca-l-ar tata de bagabont!

Dan Iosif, martor la furtul calificat al Revoluţiei din decembrie '89, infracţiune pedepsită cu pînă la 11 ani de guvernare

Deci, după cum vedeţi, în dreapta avem localitatea Sinaia, cu frumoşii noştri munţi din Carpaţi, iar în stînga aşteaptă de două ore cele op'spe curse cu turişti în salopete, traşi la faţă şi cu băşti în cap. ...Acum aşteptaţi, 'vă-n gură de plimbăreţi! În ce staţiune v-oţi fi ducînd dracului toţi, marţi la 6 dimineaţa?!

Miron Mitrea, inventatorul Trenurilor Soarelui, Zăpezii, Îngheţului, Întîrzierii şi Urinei

Noi, românii, toate marile performanţe le-am obţinut doar pe zgură. Aşa că nu înţeleg de unde atîta tevatură cînd băiatul tenismanului Ion Ţiriac începuse să devină un nume notoriu pe iarbă.

Ion Ţiriac înţelegînd cu greu de ce fiul său şi partenera lui de dublu mixt se făceau ghem, sex şi muci după fiecare partidă pe covor

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Aurar cu nestamate

S-a estimat că regele manelelor, Nicolae Guță, poartă bijuterii în greutate totală de juma' de kil. Cică mai are și patru ghiuluri la degetele de la picioare, dar nu i se văd din cauza ciorapilor cu fir de aur din sandale.

Vocii ciornaia

Ionuț Dolănescu și-a asigurat vocea pentru 100.000 de euro. Urmîndu-i exemplul, tac-su, Ion Dolănescu, și-a asigurat vocea pentru zece nunți, șapte botezuri la țară, patru lansări de meniu la „Pescarul" și două recitaluri cu Irina Loghin, la onomasticile cîinilor lui Vadim.

Hit me, baby, one more try!

Adrian Copilu' Minune vrea să cînte în duet cu Oana Sîrbu și Mădălina Manole. În program: hiturile „Ani de bulău, cu emoții pe sub mînă" și „Fă, Pirandă, nu fi tristă".

Oala Mujer

Oana Zăvoranu va juca rolul principal negativ într-o telenovelă românească, produsă de Acasă TV. Să sperăm că-i găsește și lui Pepe ceva de lucru pe acolo. Poate un rol de bărbat fatal care se dă cu gel de nervi și plînge de cîte ori Oana vorbește singură și sperie servitoarele care ascultă la ușă.

În larg și-n strîmt

Trupa Spicy a filmat un videoclip pe Mediterana, pe iahtul lui Mutu. Cu această ocazie, Adi le-a povestit fetelor cum a citit cărți de filosofie cu piraţi și cum a calculat el cîte sute de catarge avea iahtul lui Eminescu.

Schimbare de „ex"

După o excursie plină de succese la Hollywood, Monica Bîrlădeanu a mărturisit: „În America m-am schimbat". Ar fi interesant de aflat de cîte ori se schimba ea pe zi și cît era ea de dezbrăcată înainte să se schimbe.

Plaj cu boi

Oreste și-a cumpărat teren pe plajă, în Vama Veche. Acum o să aibă unde să vină karatistul Mircea Badea, ca să facă nudism orizontal între două șezlonguri.

Arturo Șpagatti

muzeul figurilor de ceară

Pentru Wizlei Znaipăs, de la tata socru, fără număr! Aoleu, și acum un anunț special din partea lu' domnu' Wizlei, care muncește la străinătate: a văzut cineva din greșeală un mobil Nokea 7650, cu cameră, care l-a pierdut la dans? Că ar vrea să-l cumpără înapoi, săracu'...

Catanga și cu Snipes Oslei nu s-au plăcut între ei

Loredana, această Kylie Milogue care se roagă de toți actorii de la Hollywood să se pozeze și cu ea, învățînd de la Catanga să cînte din off, viața mea

Sîmbătă seara, o lume pestriță îl aștepta la Club Kristal, fostul Cinema „Florească", pe Wesley Snipes, căruia cei de la Castel Film i-au organizat o petrecere de ziua lui. Printre surprizele pentru Wesley era și Catanga, venită devreme și care, atunci cînd Wesley urma să apară, trebuia să cînte un „La mulți ani!" de protocol la intrare. Ca orice om binecrescut, Catanga începuse să se intereseze: „Știu cine e, dar cine e el? Cum se pronunță numele lui? Oăsle? Oslei? Mai ziceți-mi despre el! Are doi copii?! Fată sau băiat? Băieți? Are nevastă? N-are?! A fost împreună cu o pictoriță? Ce, japoneză?! Și filmu', cum se numește filmu'? *Șapte secunde!?*". La miezul nopții vine și Wesley. Catanga îl ia în primire, li se fac poze, apoi omul intră și petrecerea începe. În oceanul de panarame și ștorfuțe care au umplut clubul, să nu vă mirați că doamna Catanga era un monument de decență, bine apărată de cele 30 de fuste. Și nu a stat degeaba. Mi s-a părut mie că vorbea singură, dar, așa cum se uita spre fundulețele în mini care se agitau de colo-colo, era explicabil. Ei bine, pe la 3 dimineața, cînd a început programul ei de lăutărească, mi-am dat seama că, în tot acest timp, Catanga crease. Din păcate, va rămîne posterității doar acest cîntec, întrucît domnului Oslei ori muzica, ori partitura nu prea i-au plăcut și a cerut organizatorilor să o scoată pe divă de pe scenă. Așadar, iată ce a cîntat Catanga după ce l-a gratulat pe Oslei cu politicosul „Și acum, pentru domnul Oslei care e de aceeași culoare cu mine!".

„Ole, ole, olei
Să ne trăiască Oslei
Alelei, românii mei,
Sărbătorim pe Oslei
La patruzeci și doi de ani
Petrece cu lăutari.
Noi știm că nu are naș
Face film de lung metraj.
O să filmeze luni mai multe
La filmul *7 secunde*
Colaborezi cu români
Să știi că sînt oameni buni
Că nu e vorba de ban
Ai regizor american
Și ne spui cu mare dor
De regizorul Simon
Noi știm pe toți să îi primim
Cei de la Castel Film
Spune-ne tu pe guriță
Că iubești o pictoriță
Tu că ne faci doar bucurii
Și spune-ne de copii!
Averea ta cea mai de preț
E că tu ai doi băieți.

Presa nu a spus degeaba,
Surpriza ta este Catanga."

Veninul și cînepa

Cine e „Fata lui Dan Chișu de la pagina 14"

Mărturisim: articolul nostru cu multe poze despre noua achiziție a lui Dan Chișu, publicat săptămîna trecută, a stîrnit un interes care nu ne miră, dat fiind Chișu. Cunoscîndu-i cu toții tabieturile nocturne, opera de pionierat în domeniul culinar și sexual, precum și cercetările de laborator privind eternul feminin (incluzînd un volum autobiografic, aflat în lucru pe noptieră), așteptările sînt îndreptățite. Transmitem pe această cale calde salutări colegilor din presă care s-au arătat interesați de subiect, plus cîteva informații aprofundate despre domnișoara blondă cu care l-am surprins pe Chișu la „Cerbul de Aur". Pe scurt, o cheamă Loredana Poghircă, are 1,70 m, 53 kg, 86-62-90 (mai ales la mare, în costum de baie), este studentă la Facultatea de Studii Europene din cadrul Universității „Babeș-Bolyai" din Cluj și, nu în ultimul rînd, manechin la agenția „Transilvania Fashion". Unde a intrat din prima, în urma cîștigării titlului de Miss la concursul organizat de ziarul *Clujeanul*. Pasiunile Loredanei sînt, așa cum puteți bănui uitîndu-vă cum arată, moda și muzica (îi place „dance"-ul și 3rei Sud Est). Iar planurile sale de viitor includ o trupă de fete sugestiv intitulată Trident, în care Loredana va activa în curînd la voce, alături de colegele ei Andreea și Roxana. Acestea fiind spuse, noi îi urăm succes lui Dan Chișu în această nouă relație despre care nu știm dacă se anunță serioasă, complexă și plină de ritmuri dance, estivale. Iar dacă mai are chef de studii europene, s-o roage pe Loredana să-i facă un traseu turistic aprofundat: Jepii Mari-Paris-Roma-Londra. De euro să se ocupe Chișu.

Clujean Valjean

Ionuț Iftimoaie, campionul Italiei la Kiss-boxing

Special pentru intelectualele care ne citesc în acest moment și care leșină în bucătărie cînd văd sînge și niște bărbați bătîndu-se ca chiorii, precizăm că Ionuț Iftimoaie este primul și singurul român din K1. Pentru prietenii noștri, intelectualii de la sală („Pescarul", „Terasa Doamnei", „Cafeneaua actorilor" etc.), care trag de cărțile alea groase și fac genuflexiuni cu damigeana pe umeri, menționăm că Ionuț Iftimoaie (nume de scenă: Ivan Drago) este campion al Italiei la kickboxing și a cîștigat turneele de K1 de la Bassano (în 2001 și 2002) și „K1 Italy GP 2002". Are 25 de ani, 1,88 m, 102 kg, diplomă de lăcătuș mecanic, iar palmaresul lui numără 22 de victorii (19 prin K.O.) și numai două înfrîngeri. În anumite scene mai dificile (care presupuneau o rezistență fizică peste media Mîntuitorului) l-a dublat pe actorul James Caviezel (Iisus) în filmul *Patimile lui Iisus,* pe care Mel Gibson l-a umplut de sînge.

O să vă întrebați, poate, cum reușește Iftimoaie al nostru, originar din satul Leorda (jud. Bacău), să facă față atîtor provocări și șuturi în gură, care este secretul succeselor sale profesionale. Ei bine, răspunsul îl aveți în fața ochilor: antrenamentul intens, munca susținută. Iată-l pe Iftimoaie exersînd cîteva dintre procedeele tehnice care l-au consacrat în sîngeroasele turnee de K1: năpraznica lovitură „de ciocan" (axkick) pe la spate, cu întoarcere de 180 de grade *(foto 1),* și imobilizarea adversarului cu ajutorul gurii, cu priză la coapsă și ficăței *(foto 2).* Menționăm, pentru amatorii de statistici, că partenera de antrenament a campionului este o tînără speranță a sporturilor nautice și scufundărilor, surprinsă (în week-end-ul trecut) de paparazzii de la biroul nostru de spionaj industrial și topless din Mamaia. Imaginile au fost realizate cu teleobiective de ultimă generație, de la o distanță sigură, iar fotografii au fost dotați, preventiv, cu costume de scafandru blindate, capabile să reziste loviturilor de călcîi în freză și șarjelor de pumni la ficat.

Kick FM

Localul bălan

Un Bufet în carne și spirtoase. Ieftin, lîngă nea Gigi!

Mi-au trebuit mai bine de 30 de ani pentru a ajunge să descopăr nu adevărul, nu dreptatea, nu fericirea, ci ***Bufetul*** de pe strada Blănari, perete în perete cu sediul central al Partidului Noua Generație. Pe el îl căutam eu de atîta amar de vreme. După el alerga ulcerul meu ca un fomist în căutarea jumătății sale. Însă nu-mi fac griji, și nici ulcerul meu nu-și face, fiindcă o vecină de-a noastră, care spală toată ziua pungi, ne-a spus, odată, că la lucrurile importante se ajunge, în general, greu. Dar să revenim! Bufetul este alcătuit din bufetul propriu-zis și o terasă. Prima oară cînd am ajuns la Bufet, în bufetul propriu-zis se aflau trei cetățeni, doi dintre ei discutau despre luptele din K1, iar celălalt vorbea singur despre Leonard Doroftei. Ajuns în fața barului, am observat că domnul barman era foarte supărat. M-am gîndit că poate am greșit cu ceva față de el. Eram dispus, la o adică, să-i cer scuze că, după mai bine de 30 de ani, am ajuns să intru în bufet. Mi-am făcut curaj și, cu voce delicată, i-am spus că aș vrea să mănînc ceva. Mi-a zis că nu mai are mîncare, „Ai venit prea tîrziu!", mi-a zis el. I-am cerut de-ndată scuze, am recunoscut totul, i-am zis: „Da, am întîrziat, au trecut mai bine de 30 de ani!". Cum nu mai era mîncare – așa mi s-a spus –, am mîncat doar o ciorbă de fasole și un șnițel de pui cu salată de varză, și am băut o bere. În total 100.000 de lei, cu tot cu bacșiș. A doua oară m-am dus la Bufet mai mult din curiozitate, voiam să văd dacă barmanul mai era supărat pe mine – mai era. În bufetul propriu-zis, am prins o frîntură de discuție de la prima masă de lîngă bar: unul din cetățenii ăia tocmai ieșise din pușcărie și un comesean îi spunea că ar trebui să-i fie trecută în cartea de muncă vechimea pe perioada petrecută în închisoare. Discuția asta mi-a făcut o poftă de mîncare grozavă, m-am apropiat de bar, i-am cerut scuze barmanului că mi-e foame și am comandat o ciorbă de văcuță și sarmale cu mămăliguță, iar de băut, o bere. De data asta nu am mai mîncat în bufetul propriu-zis, ci pe terasă. Cînd duceam la gură a treia sarma, am ridicat privirea și am crezut că visez: în fața mea, Meme Stoica rîdea, mergea, rîdea, spunea ceva și iar rîdea, mergea umăr la umăr cu Dan Pavel care zîmbea, asculta, mergea și iar zîmbea la ceea ce Meme îi spunea. Viziunea aceasta a durat mai puțin de o jumătate de sarma și a fost absolut adevărată. Cînd am trecut la a patra sarma, Meme și Dănuț intraseră deja în sediul lui PNGigi. Aș vrea să mai precizez un singur lucru despre Bufet: a treia oară, pe terasa propriu-zisă, am mîncat lîngă Hamutovski, portarul Stelei. Era cu spatele la mine, de aceea m-am gîndit că e posibil să nu fi fost chiar Hamutovski, ci Vivi Răchită sau Rică Neaga. Poftă bună!

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

DDDD	*ca la mama acasă;*
DDD	*ca la tata acasă;*
DD	*ca la mine acasă;*
D	*ca la mă-sa acasă.*
🚗	*ieftin ca braga;*
🚗🚗	*caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗	*e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗	*numai dacă te invită cineva care plătește.*
💤	*poți să și adormi;*
💤💤	*curățel;*
💤💤💤	*ai grijă pe unde pășești;*
💤💤💤💤	*n-ai putea să mai rabzi?*

Cosarele hardcore

Summer Fashion Festival – modeling la cele mai înalte potriveluri

Primarul Radu Mazăre investește în Marele Zid Manechinezesc

S-o spunem de la bun început, ca să nu existe discuții: noua achiziție blondă (de vară) a primarului Radu Mazăre se intitulează Cătălina Năstase. O vedeți în poză *(cu rochia albastră),* e zveltă, bună, bună de pus în pictoriale și este exact genul primarului: decorativă, intel…, pardon, interminabilă, cu ochi alunecoși & șăgalnici. În al doilea rînd, ca să fie clar, ea este norocoasa cîștigătoare a locului al doilea în concursul „Fashion Model World", înfăptuit în cadrul manifestării cultural-modistice „Summer Fashion Festival" (Mamaia 2004). La festivalul încheiat duminică a fost prezent și Michel Adam, patronul postului Fashion TV, și chiar cu mînuțele sale amîndouă i-a înmînat Cătălinei premiul destinat locului secund. Că doar nu era să iasă Cătălina pe locul I, ca să se spună despre Mazăre *(cu pantaloni galbeni)* că a cumpărat voturile juriului cu două-trei terenuri pe plajă și 25 de autorizații de construcție. Primarul cel veșnic îndrăgostit s-a cățărat pe podium ca să-i dea trofeul ocupantei primului loc – o domnișoară care, din motive care momentan ne scapă, nu ne-a atras atenția în legătură cu vreun primar, președinte de Consiliu Județean sau administrator la vreo mare casă de modă. Vom reveni, dacă e cazul.

Fițe maxime: Dom Pérignon și alți domni foarte beton

● În rest, să menționăm că-n parcarea festivalului, de la Rex, se încingeau la soare mașini de superfițe. Printre Bugatti-uri, Ferrari și Rolls-uri, cei veniți în X5-uri păreau la fel de prăpădiți precum cei descălecați din tramvai lîngă Daciile înstăriților din cartier. ● Fiindcă scaunele înșirate ca la spectacol aveau mutre prea modeste, invitații s-au îmbulzit să ocupe locurile la mese. Pedeapsa le-a fost un meniu fix, din care nu lipsea mîrlănească alegere Dom Pérignon, și o notă de plată de 15 milioane de scăfîrlie, surpriză pregătită de gazdele evenimentului, îndelung experimentate în supt sîngele poporului și al clientului: frații Păunescu. Inutil să precizăm că pînă și posesorii de Bugatti s-au oripilat printre dinți de o asemenea sumă deocheată. ● Deși a fost prezentă pe podium Claudia Neghină, manechinoasa numărul unu de la Space Models, Nicu Gheară nu și-a făcut scunda și bosumflata apariție. ● Dar s-au arătat la față toți obișnuiții întîlnirilor legate de modă, Columbeanu, Chișu, Pungă și Băduleasca, frații Păunescu, Ilie Năstase și mai scumpul la vedere Mișu Vlasov, tatăl multimiliardar al gemenelor cu buze răscroite.

Vlasov Invest

Cine pleacă ultimul stinge reflectoarele

Cristiana Răduță, playback-ul de lebădă de la Music and Music

În grădina zoologică a lui Costel Bobic, toate Animalele X au luat-o razna. Gura nu le mai tace, iarba nu le mai place, băi Gheorghe, iar „Music and Music", casa de discuri care i-a scos din foame, nu le mai trezește nici cel mai mic fior alimentar. După 3rei Sud Est, trupa de viermi ai lui Hienă a luat recent calea pribegiei, lăsîndu-l pe Costel Bobic în fundul aproape gol al Cristianei Răduță. Bine, ar mai fi rămas pe undeva acolo și un D.J. Project, dar numai cu două floricele de studio nu se mai face data viitoare campanie electorală pentru PSD. La o analiză puțin mai atentă, culisele acestui mic divorț muzical sună chiar mai rău decît lasă să se înțeleagă părțile beligerante: Șerban Copot (Hienă) și Emil Burloi (Burloi), administratorul firmei „Music and Music". Bref: Hienă susține că n-a mai luat bani din aprilie 2003 și că, deși a prezentat un nou material discografic „beton", Bobic & Compania fac ceva pe el și nu vor să-l scoată așa ud pe piață. Burloi pretinde că noul album Animal X e pur și simplu prost și că, în atari condiții, nu poate fi vîndut pe datorie nici măcar în Piața Matache. Neinteresant.

Întrebarea care se pune, din punct de vedere muzical, e: ghici unde s-au dus ad labam banii PSD-ului investiți (sau întorși printr-o manevră de break-dance la Bobic) în turneul Anti-drog și în campania electorală la locale? Căci la „Music and Music" sau în buzunarele Hienelor flămînde n-au ajuns. „Music and Music" se află, cum s-ar zice în *Capital,* în incapacitate de plată. În prag de colaps muzical. Faliment în cheia sol. Firma numără acum doar cinci-șase angajați (incluzînd secretară, șoferul și acționarul majoritar, cu 70%, Cristiana Răduță) și datorii uriașe, dintre cele mai casnice, la capitolele chirie imobil, lumină, salarii.

Deci unde s-au dus banii de la „Music and Music", banii lui Bobic, misteriosul om de afaceri din spatele gol al Cristianei? Cum unde? Păi, numai vreo 40.000 de euro în videoclipul piesei „Epilog", al Cristianei, filmat astă-iarnă și nedifuzat nici pînă-n seara de azi (după 12 noaptea). Încă vreo 50, poate 60.000 (nu mă pricep la cifre care depășesc salariul mediu pe 20 de ani) în procesul aventuros de înregistrare a albumului *Unisex.* Tot al nevestei lui Bobic, normal, care a fost mixat & masterizat în studiourile lui – puțină atenție, animalelor! – Luc Besson de la Paris. Regizorul Luc Besson, ca să fie limpede pentru tot cinefilul cam cît ar costa toată daravela: două săptămîni deplasare, nouă oameni, cîte 12 ore pe zi închiriat studio! Neam de neamul Holografului n-a visat așa ceva! Și ce-a ieșit, mă rog, din toată investiția asta a meșterului Bobic? Ce-a spart Cristiana, că de topuri sau oale în bucătărie nu poate fi vorba?

În schimb, iată pînă unde poate merge dragostea dezinteresată a unui bărbat cu mulți bani, care i-a făcut nevestei casă de piatră de discuri: pe lîngă „Music and Music", mai există așa-numita „Cris Music SRL", zarul de fugă al problemei. Administrator unic: Cristiana Răduță. Acționari: Cristiana Răduță (95%) și Simona Neagu, avocata lui Bobic (5%). E un calcul simplu, de mică, foarte mică inginerie financiară:ăia doi artiști de la M and M, plus cîteva active babane, de genul aparaturii de studio, se pot transfera lejer la „Cris Music" (un nume mai curat, mai uscat), înainte de lichidarea procesului cu Animal X și declararea falimentului la „Music and Music". Deocamdată, e doar o ipoteză de lucru cu banul. Dar vreau să văd eu trupa aia de dansatori necalificați care mai vine acum la M and M să se facă vedete, cu bani de-acasă și CD-uri „blanc" de la „Muzica".

Animal Trist

Iată-i, vin în stolo-stoluri

Stolojan a tras la Sighișoara un semnal de alamă

Această fotografie a fost făcută zilele trecute la Festivalul de artă medievală de la Sighișoara. În stînga, un domn care a lucrat la Banca Mondială. În dreapta, doi domni despre care nu știm dac-au ajuns pînă acolo, dar sperăm că au răzbit măcar pînă la gurile metroului parizian. Amîndoi aduc un pic cu Ion Iliescu, tînăr și frumos, dar și neliniștit, atîta doar că poartă pălărie, și nu bască. Cum s-au strîns cele trei personaje într-o singură fotografie, cînd două dintre ele probabil c-ar fi trebuit să se pozeze separat, dacă e să ne luăm după metodele poliției? Simplu, s-au întîlnit pe străzile Sighișoarei. Iar cei doi i-au cerut lui Stolojan să se dea în poză cu ei, ca să se laude la pretenari. Poza a fost făcută, la aceeași solicitare, de un pretenar de-al nostru care trecea prin zonă întîmplător și era atent la cu totul alte detalii ale vieții de zi cu zi, ca propriile buzunare. Și nu neapărat din cauza celor doi rromi pozari, altfel niște onești vînzători de alamă adepți ai liberalismului, mici întreprinzători care nu v-am dori să vă întreprinză la înghesuială.

Balul bijbocilor

…e lung pămîntul, ba-i destrăbălat!

Columbeanu are Rolls super-Sonique

Sîmbătă, 31 iulie, a fost concertul lui Sonique, în Club Kristal din Mamaia. Deși eu nu am vrut să vin, și parcă știam eu ceva, m-am dus. Nici nu mă așezasem bine pe malul piscinei ca să mă uit cu atenție să văd de ce i se zice Sonique lui Sonique și nu i se zice Mary sau Katherine, că pe spatele meu s-a lipit o palmă care mă ținea împins spre cei din fața mea. Și m-a apăsat așa timp de cîteva secunde bune. Mă întorc și, cînd colo, ce văd? Antemergătorul cu sacou negru al lui Irinel Columbeanu mă ținea departe de culoarul special aranjat pentru ca afaceristul înflorat și prietena sa înaltă să-și croiască drum pînă într-un spațiu special amenajat. Io, care am făcut 7 ani de zile șah, judo, karate, bicicletă și pian, am zis să nu mă bag, că destule procese au colegii din cauza mea cu Federația de Șah, patronul K1 și Chick Corea. Așa că am preferat să stau acolo unde mă ținea ăla și să calculez cîte pepenoaice încap în Rolls-ul cu care venise Irinel. După ce a trecut și postmergătorul cu sacou negru, care încheia la loc mulțimea, m-am mai uitat în jur și l-am văzut pe Fizz. L-am lăsat și pe Fizz cu fruntea lipită de luneta Rolls-ului, să vadă cît prinde la oră, și am mai întrebat prin jur cum a fost petrecerea. Unii mi-au zis că cică a fost slabă, că a pus un vinil gata mixat și după aia a dispărut, lăsînd stripperii onctuoși să danseze în gol. După aia m-am dus să întreb cum a fost cu Sonique *(negresa din mijloc, lîngă băiatul acela cu ochelari adevărați)*. Și cineva care a vorbit cu organizatorii mi-a povestit că Sonique a zis așa: „Dacă vreți un party adevărat, eu am nevoie de două chestii: droguri și un bărbat adevărat". Și, judecînd după prestație, se pare că Columbeanu a ajuns prea tîrziu.

Tras prin Irinel

Anunț pe bune:

Lansare pe Planeta Moldova

În cursul zilei de joi, săptămîna asta, toți cei care au căscat gura pe gaura neagră a Internetului și au descoperit site-ul planeta-moldova.net, toți cei care s-au distrat pe la posturile muzicale ascultînd simplul, dar eficientul refren „Poftiți, intrați, intrați și cumpărați. Avem di tăti" sînt invitați la Observatorul Astronomic din București ca să îi cunoască pe cei de pe „Planeta Moldova" cu ocazia lansării primului lor album în România de către Roton. Vor fi di tăti.

Catavencu

i n t e r n e t

Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail

Address:

MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu

Favorites History Search Scrapbook Page Holder

E-misiunea „Hartă, mă!“

Joi, pe cînd surfam eu pe Internet în timpul şedinţei noastre săptămînale (trebuie să vă spun că joi, în timpul şedinţei, la 10 parai penalizarea dacă eşti prins cu calculatorul deschis, e cel mai mişto Internet din toată săptămîna), peste ce credeţi că dau? Peste Marius Borţea care se uită urît la mine de vizavi că de ce nu sînt atent la şedinţă? Sau peste Liviu Mihaiu, care suspectează el ceva, da' pînă s-ar ridica să vină spre mine i-aş trînti computerului un „Sleep“ din tastatură?... *Negative*. Eram pe **computergames.ro/download**, secţiunea „Counter-Strike“, şi i-auzi ce bazaconie găsesc: cică *de.complex.exe*, 9 MB, prima hartă de CS „Made in Romania“. Nu vă mai spun că, acasă, CS cel bătrîn îşi trăieşte ultimele „Fire in the hall!“-uri tot aşteptînd să apară noua versiune, aia bazată pe Source, noul motor grafic al lui Half-Life 2. Pun mîna, click dreapta, „save as“, copy to USB Stick, install şi „Go! Go! Go!“... mi-am pierdut tot week-end-ul şi mai mult ca sigur că şi în clipa cînd voi citiţi aceste rînduri eu încă mai sparg la terorişti.

De tip Bomb/Defuse, harta de.complex nu-i rea deloc. Poate n-o să mă credeţi, dar este transpunerea complexului comercial „Matei Ambrozie“ din cartierul Sălăjan. Şi, ca unul care a copilărit în Titan, vă garantez, este o transpunere extrem de realistă. Conţine 400 de texturi unice, capturate de la faţa locului, 4-5 trasee dintre care unul prin canalizare precum în „militia“ ori „siege“, o scară de bloc cu cutiile de scrisori vandalizate, lift stricat şi „Mue Steua!“ pe pereţi ca la mama acasă, căruţă cu ţigani, Dacii papuc, un Tico şi un Oltcit, şobolani vii mişunînd pe lîngă ghena de gunoi, tarabe, „Bilete RATB“, „Farmacie“, „Loto-Prono“, şantier Metrorex, cuşcă maidanez comunitar, plus „secret place“, ca în „siege“ ori „inferno“. Iar dacă nu vreţi să alergaţi de unul singur prin zonă, aflaţi că harta este *waypoint*-ată pentru boţi versiunea PodBot (http://podbot.nuclearbox.com).

Hacker, poliţist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **Logic şi normal, ar fi trebuit să scriu ceva lejer, ludic, de vară, de vacanţă şi concediu. Dar n-am s-o fac. Pentru că mă întorc după o săptămână de relaxare în care m-am confruntat cu ploi din gama furtună şi potop, cu apă rece în Marea Neagră, cu valuri de gândaci negri şi zburători. Aşa că încep pesimist, cu *Ghidul Începătorului pentru Muncitorul Antarctic*. Învăţaţi tot ce este de învăţat despre munca într-unul dintre cele mai puţin ospitaliere locuri din lume la www.bigdeadplace.com/welcome.html.**

■ **Domnul Bush a spus că şi el şi domnul Năstase vor câştiga alegerile din toamnă. Prin urmare, păstrând această îngemănare de destine, fac următoarea analogie: cine i se opune lui Bush, i se opune şi lui Năstase. Deci să vedem cine i se opune lui Bush: bibliotecarii http://librariansagainstbush.org, trupele rock www.bandsagainstbush.org/mt-againstBush/, copiii www.kab.brave-host.com, croşetoresele www.knittersagainstbush.com, republicanii (sic!) http://repagainstbush.meetup.com, şi chiar şi tufişurile http://bushesagainstbush.com.**

■ **Unii dintre noi o folosim în fiecare zi, rămânându-i fideli până în ultima clipă. Alţii au mai multe, sau le folosesc pe ale altora. Unii le împodobesc cu nume, cu desene, cu glumiţe. Pot fi metalice, pot fi ceramice, pot fi din plastic ordinar, sunt la fel de apreciate oriunde în lume şi, prin urmare, cineva trebuia să le aducă un omagiu şi pe www. http://purplefez.gotdns.com/coffeemugheaven este cea mai mare arhivă de căni de cafea din tot Internetul.**

■ **Azi m-am decis să fiu rebel sau baron local şi, prin urmare, am mâncat o friptură de căprioară vânată ilegal, cumpărată cu bani murdari făcuţi din trafic cu mercur, cărată cu o maşină cumpărată pe fundaţie fictivă ce folosea motorină de contrabandă. Am mituit regeşte 3 poliţişti când m-au prins cu radarul mergând cu 140 la oră în localitate. Acum îmi pare rău şi mă duc să îmi fac spovedania on line la www.theconfessor.co.uk.**

Net plus ultra

Cronică de Vama Veche

Din Vamă, mai la baclavale

Și cum în week-end a fost muzica house în Vamă, cu Liberty Parade, nu se putea să ratăm, evident, o relatare de la Zilele Orașului Techirghiol, organizate de Uniunea Națională Democrată a Turco-Tătarilor din România. Costume populare turco-tătare, muzică turco-tătară, fotbal turco-tătar și – salutări domnilor colegi Dan Stanciu și Alin Ionescu – concurs de baclavale, sarailii, șerbet și alte specialități (aici a ieșit scandal, că toată lumea voia să halească, iar organizatoarele trăgeau de tăvi ca să nu ia intrușii). Evident că muzica a fost live, cu daulă, acordeon și borazan (aproximativ „furtun care cîntă“, cică). Borazanul se mai numește și zurna, iar tehnica interpretativă a celui care cîntă la borazan sau zurna presupune că tre' să sufle în așa hal în instrument încît să i se umfle o falcă pînă se face cam la juma' de minge de handbal. Cam nasol pentru el, că nu poate să ia bani de la public: acordeonistului îi mai bagi bancnotele între pliurile instrumentului, dar borazanistului nu prea poți să-i strecori hîrtia în falcă.

Pepe și Bibi

Grătar 2004

Nashpa Turism prezintă noi aventuri în România pitorească:

Azi, operațiunea „Români, distrugeți Cazanele Dunării!“

În care autorul descoperă hainele unui transfug politic și dă în exclusivitate o declarație la poliție! ● *Tot aici, autorul intră cu barca, din Dunăre, direct într-o peșteră și cunoaște o ascunzătoare militară austro-ungară din munte!* ● *Spre final, autorul desface o conservă de pește.*

Această ediție a început brusc pentru mine. Cu Programul „România căcată“, un program al guvernelor muncitorești de la Gheorghe Gheorghiu-Dej pînă la Adrian Năstase. Deci: ați auzit de *Mraconia?* Să nu mergeți: peisajul e superb, natura e minunată. Omul este singurul animal care ar trebui exterminat din zonă. Sîntem la Orșova și urcăm spre Cazanele Dunării. Se prinde numai rețeaua de telefonie mobilă *Srbjia,* totul e perfect, condiții excelente pentru meci, mai puțin sindicaliștii de la Porțile de Fier care rup pădurea-n două cu manelele și focurile lor de tabără. Înainte să ajungi la tabăra de vacanță Mraconia, dai peste altă aberație a locului: portretul neterminat al lui Decebal, sculptat în munte și semnat de însuși I.C. Drăgan, cel mai bogat megaloman român. E, imediat ce treci de Mbazaconia asta, natura îți dă în ceafă cu peisajul și îți taie respirația cu frumusețea. Sînt numai 100 de kilometri de la Orșova la Moldova Nouă, însă peisajul e criminal, păcat că e locuit de iubitorii lui Grătar. În dreapta perete de munte, în stînga perete de munte, Dunărea și Serbia. Te strecori cu mașina ca printr-un tunel cu apă, sau prin București, pasajul Lujerului, cînd plouă. Prima oprire: Eșelnița. Sînt două mini-hoteluri, unul e chiar pe malul Dunării (preț: 7-800.000 de lei) și uiți de Băsescu, Iliescu, copilul Mihaelei Rădulescu și penisul tăiat de doctorul Ciomu. Mai mergi un sat și dai peste altă senzație: plimbarea cu barca pe Dunăre, exact printre România și Serbia. Aici, la Dubova, te cazezi ori la primar, ori la învățător. La învățător m-a costat 19 euro de persoană, o noapte și o masă, dar am avut ocazia rară să urc pe vîrful muntelui din apropiere și să privesc în jos într-o sălbatică splendoare și să dau peste chiloții, pantofii, cravata și basca unuia care ori a fugit în Serbia, ori s-a sinucis, ori îi era cald – chestie care m-a costat 3 ore din concediu, că a trebuit să dau declarație la poliția din Dubova. Ca natură, am văzut doi șerpi morți – adică natură moartă. Pe urmă am vorbit în sat și am comandat o barcă. Barcagiul, un tip super de treabă, ne-a plimbat, ne-a dus în peștera prin care fugeau ai noștri la sîrbi, m-a lăsat să fac baie în Dunăre lîngă grănicerii sîrbi și ne-a arătat o fostă cazemată militară suspendată deasupra Dunării între cuiburi de vipere. Acum am obosit. Și am condus spre casă prin cel mai frumos drum din România, pînă la Moldova Nouă. Distrugeți-l, bă, și p-ăsta!

Căpitanul Nema

Cum își poate lua primăria lui Mazăre un tractoraș cu remorcă

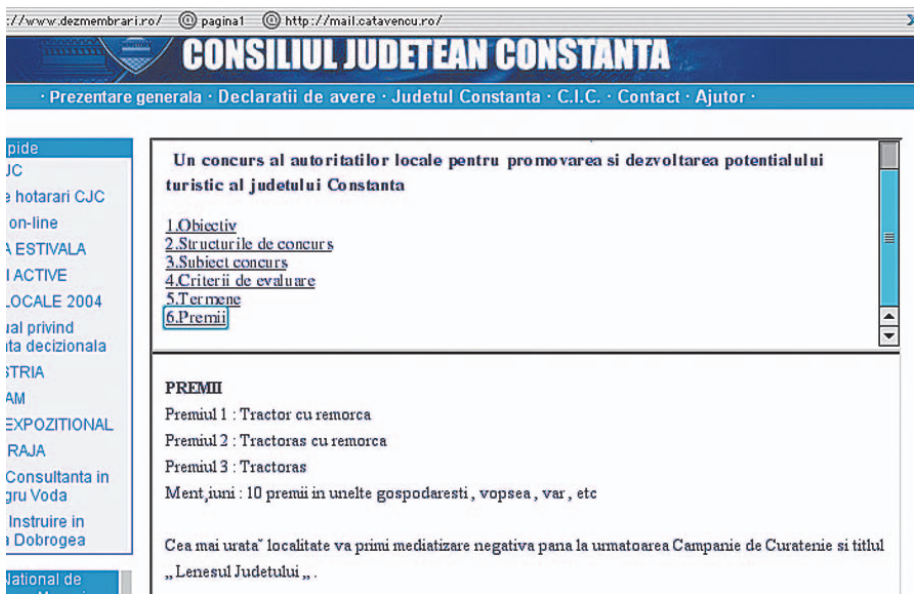
CONSILIUL JUDETEAN CONSTANTA
· Prezentare generala · Declaratii de avere · Judetul Constanta · C.I.C. · Contact · Ajutor ·
Un concurs al autoritatilor locale pentru promovarea si dezvoltarea potentialului turistic al judetului Constanta
1.Obiectiv
2.Structurile de concurs
3.Subiect concurs
4.Criterii de evaluare
5.Termene
6.Premii
PREMII
Premiul 1 : Tractor cu remorca
Premiul 2 : Tractoras cu remorca
Premiul 3 : Tractoras
Ment,iuni : 10 premii in unelte gospodaresti , vopsea , var , etc
Cea mai urata" localitate va primi mediatizare negativa pana la urmatoarea Campanie de Curatenie si titlul „ Lenesul Judetului „ .

Din ciclul „Cum să mai amestecăm afacerile proprii cu fotoliul de la stat“, primarul Mazăre și oamenii lui s-au apucat să inventeze concursuri trăsnite, de sezon, dar un pic mai complexe, totuși, decît celebrele „sticluța pe săruturi“ sau „bîza pe dezbrăcate“. Concursul ăsta despre care vorbim noi aici se numește „Caravana estivală – Județul Constanța, gazda vacanțelor!“. De fapt, s-a numit, că pe 15 iulie s-a auzit comanda „game over, lăsați măturile jos!“. Cîștigătorii nu au fost publicați încă, deși pe 1 august trebuia să apară rezultatele. Citățm din prezentarea de pe siteul Consiliului Județean, instituție condusă de Nicușor Constantinescu, gestionarul fondurilor județene și, să nu uităm, partener de afaceri, prieten sau coleg de partid al lui Mazăre. „Un concurs al autorităților locale pentru promovarea și dezvoltarea potențialului turistic al județului Constanța“; „Obiectivul principal al concursului este promovarea și dezvoltarea potențialului turistic al județului Constanța, pe toate sectoarele sale: cultural, arheologic-istoric, religios, balnear, nautic și de agrement“; „Participanți la concurs: toate localitățile județului Constanța“; „Subiectul concursului este modul în care fiecare localitate a reușit să se pregătească în vederea derulării sezonului estival și ceea ce va face în continuare pentru sprijinirea acestuia. Concurenții sînt reprezentați de primarul localității“.

Booon. După ce am făcut un pic pe Oana Zăvoranu & Pepe & Octavian Ursulescu, prezentatorii de la festivalurile de romanțe și alte distracții de sezon, haideți să trecem acum la rubrica „Structurile concursului“. Director de concurs: Zgabercea Cristian (fost operator la TVR, ajuns acum mare specialist prin primăria lui Mazăre); președintele juriului: Nicușor Constantinescu, președintele CJ; membri de onoare ai juriului: Radu Ștefan Mazăre, primarul municipiului Constanța, și Televiziunea Neptun; organizator: Consiliul Județean Constanța; juriul concursului: „salariați consiliu județean + ziarul *Telegraf* + echipa de filmare“. Așadar, firmele private ale familiei & asociații sînt puse să jurizeze cot la cot cu instituțiile conduse de membrii familiei & asociații. Ne referim, vă dați seama, la salariații de la ziarul lui Mazăre, de la televiziunea lui Mazăre, de la consiliul lui Constantinescu. Oamenii vor fi arbitri și își vor da cu părerea, printre altele, despre parcul de distracții al familiei Mazăre, despre hotelurile familiei Mazăre și tot așa, pînă la victoria (v-ați gîndit la mămica Victoria Gabriela Mazăre, nu-i așa?) finală. Ca să știți: victoria finală va însemna: premiul I – „Tractoraș cu remorcă“; premiul II – „Tractoraș cu remorcă“; premiul III – „Tractoraș“; mențiuni – 10 premii în unelte gospodărești, vopsea, var etc. Mai că mergeau și cîteva lopățele și niște găletușe. Nasol: măturători din Alimanu și tăietori de frunze din Cochirleni, aveți mare grijă, căci „Cea mai urîtă localitate va primi mediatizare negativă pînă la următoarea Campanie de Curățenie și titlul «Lenești Județului»“!

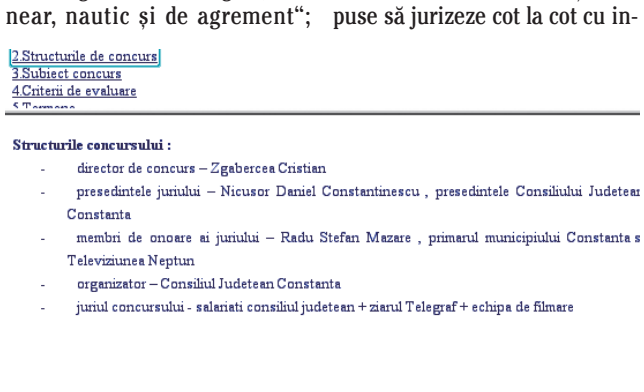
2.Structurile de concurs
3.Subiect concurs
4.Criterii de evaluare
Structurile concursului :
- director de concurs – Zgabercea Cristian
- presedintele juriului – Nicusor Daniel Constantinescu , presedintele Consiliului Judetean Constanta
- membri de onoare ai juriului – Radu Stefan Mazare , primarul municipiului Constanta s Televiziunea Neptun
- organizator – Consiliul Judetean Constanta
- juriul concursului - salariati consiliul judetean + ziarul Telegraf + echipa de filmare

Oricum, la cît de bine merge turismul de tarabă cu manele și piatră ponce de la noi, bănuim că la acest concurs mai mari șanse le au niște sate din Grecia, Turcia sau Bulgaria. Iar dacă ne luăm după precizarea că „Localitatea cîștigătoare va fi aceea care va acumula *punctajul maxim“,* ne temem că nici măcar primarul din Monte Carlo nu s-ar băga la bătaie, chit că va concura cu buruienile din Ivrinezu sau cu gropile din Siminoc și canalizarea lipsă din Pecineaga.

Concurs Meier

Vîrful Ciomu s-a mutat la mare

Așadar, pentru cei care nu mai sperau să găsească și altceva în afară de casete cu Duță și Guță, comercianții de la mare au o nouă ofertă: la cît nisip era pe litoral, era și păcat să nu aibă turiștii cu ce se juca în dînsul! Bănuim că, pentru a nu rămîne cu marfa în aer, vînzătorii și-au creat deja și niște texte prin care încearcă să-și convingă clienții: „Luați acum, pînă nu ajungem să le dăm pe sub mînă!“ sau „Ce-i în mînă nu-i minciună!“. Mai ales că, din ce se aude, celebrul chirurg Ciomu, cel apărut pe la știrile de groază cu penisuri măcelărite pe masa de operație, va avea cît de curînd ocazia să-și ia un concediu prelungit. Pe care presupunem că-l va secționa în mai multe etape și n-ar fi exclus ca una din acestea să se deruleze fix la mare.

Tenis Captivus

Noua deviză a lui Copos: port și sănătate

George Copos a deschis la Eforie Nord primul port privat de agrement turistic din România, venind astfel în întîmpinarea celor care, sătui să se amestece pe șosele cu sărăntocii ăia cu Ferrari și Lamborghini, ar fi mers la băile de nămol cu iahtul, dar nu prea aveau unde să-l parcheze. Vă oferim alături o imagine din timpul inaugurării. Observați că doi băieți se sprijină de un vaporaș. Ei bine, este o iluzie optică: vasul se sprijină de ei! Din cauze necunoscute, micul vas cu care urma să fie plimbați invitații de la eveniment nu a vrut să se lase dus pe ape. Ba chiar a urlat crunt în momentul în care s-a hîrșîit de cheu, astfel că a fost nevoie de cei doi români ca să-i dea un brînci viguros. Așadar, tehnologie modernă: împingătorul de tip nou, cu șlapi de 60.000 și bermude Abibas Storsion. Și care, dacă se enervează, dărîmă cîțiva clienți de pe marginea ambarcațiunii, îi face la buzunare și-și trage el niște combustibil lichid, rece, Alc 17,8% Vol., cu aditivi Euro III și plumb în picioare. Mută portul din loc și tot depărtează un pic ambarcațiunea aia de la mal.

Titanic Fals

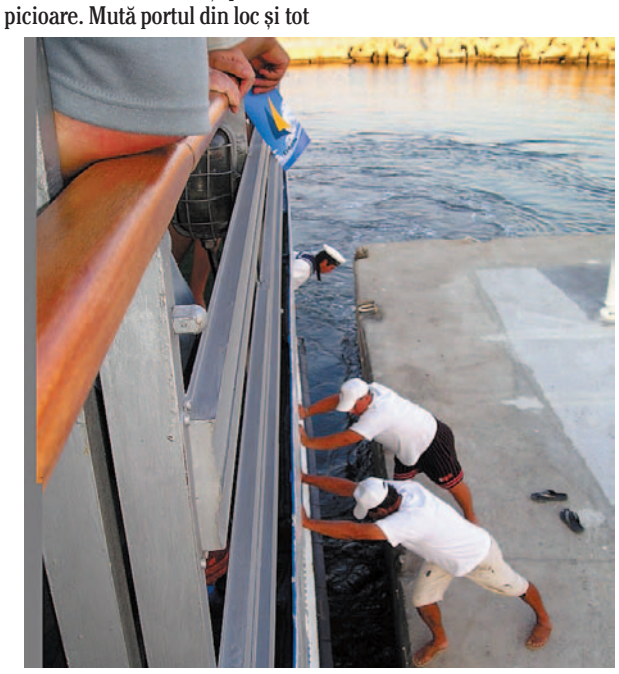

Comunicare pe care

Numai împreună putem fi cu toții!

Lunar, 1.000 de români, colegi de-ai noștri din Marea Echipă a Poporului – cum ar veni, se duc statistic și oficial, cu capul. Uite-așa pleacă ei de la frați, de la surori, de la grădina cu flori, tocmai la nenea Napoleon în salon. Mai sunt și unii care vor să se pensioneze și se prefac, dar nu au feeling și prospețime, cum au cei dezinteresați. Iată, așadar, că există solidaritate la români, chiar și așa, în stare de orice. Ei sunt o echipă, în felul lor, fiecare cu antrenorul lui pământean, Jesus, Elvis sau extraterestru, care-i șoptește dulci nebunii la receptorul montat de agenții secreți în banana pe care a trebuit s-o mănânce Yesterday, all my troubles seem so far away. M-am gândit la astea văzându-l pe domnul acela cu ochii ușor bulbucați care se adresează ușor scos din minți unei echipe care nu e de față. Nu cred că vrea să se pensioneze, are poftă de muncă, entuziasm și, mai ales, viziune: vede ceea ce alții nu văd, fără să fie văzut. Nu pare violent și sigur a fost cineva la viața lui. Când spune că vrea să-i vadă cu lacrimi în ochi, îmi dă senzația că a suferit mult, că a fost nedreptățit de francmasoni, de FBI, de iudeo-creștino-yoghini și de niște încleștări în care echipa nu l-a auzit, poate și pentru că era televizorul dat prea tare. Sau a fost trădat de ai lui, ca alți Conducători Ai Neamului. Spune că nu-i pasă că suntem o echipă mică. Se alintă: 1.000 pe lună fac 12.000 pe an. Dacă jumătate din aceștia se dau manageri, au mobil, cămașă de lider, diplomat și vin să-ți propună nervoși să ieși învingător, deja pricepi că nu sunt 1.000 pe lună, ci mult mai mulți. M-a îngrijorat puțin că e însoțit de un copil. Dar mi-am adus aminte că am citit că undeva în lume nebunii nu erau izolați, ci erau folosiți la creșterea copiilor, pentru că erau veseli, plini de imaginație, educatori ideali pentru viitorii lideri de echipe puțin dotate. Așa o fi zis medicul: să i se dea un telefon la mișto ca să se dea mare în fața copiilor: iote ce de biznisuri învârte tataie! Poate există și pentru echipa lui un Dumnezeu. La unul din reprezentanții lui a venit o doamnă care scria poezii, inspirată de o echipă de trei cercuri luminoase cu care comunica. Și preotul i-a zis așa: doamnă, e bine că sunt mereu trei, dar, atenție, dacă vor fi patru, să știți că e Audi, iar dacă sunt cinci, e vorba de Jocurile Olimpice. Ai câștigat, continuă să aiurezi la telefon. N-ai câștigat, oricum continuă să nu ai cartelă. Important nu e să câștigi, ci să ai senzația că participi!

Răzvan EXARHU

V-am print vrăjitoarelor

Gaura din tricolor s-a mutat în publicitate

Ehe, voi, cititorii moșului, credeți că ceea ce vedeți în imaginea de mai sus reprezintă doar o reacție la nervi a unei familii care s-a săturat să țină geamul de la baie închis, pe căldurile astea? Se pare însă că nu-i așa și că gaura în panou s-a făcut cînd acolo era o reclamă cu o tipă în fustă scurtă, care își ținea picioarele într-o parte și alta a ferestrei. Nu știm ce or fi văzut membrii masculini ai familiei, dar avem informații că afișul a rămas gol după ce membrele feminine i-au transmis parapantei să se care urgent.

Panoul dogmatic

Londica de sugestii și reclame

Nu dați banii pe prostii, luați bikini la copii

La un magazin din Mangalia, sub sigla Sugus, Silvana și Yam-Yam a apărut un tip de dulciuri pentru copii care, dacă nu vor fi interzise minorilor, vor produce schimbări interesante. În primul rînd, clasicul joc „de-a mama și de-a tata“ va fi mult mai apropiat de realitate. Băieții le vor putea oferi fetițelor bomboane tanga, bune de rupt cu dinții, iar ele vor putea să îi refuze, spunînd că le doare capul. La școală, de ziua ta poți să aduci o cutie de jeleuri soutien-gorge și să-ți servești colegele și profele pe care-ai pus ochii. (Păcat că nu au apărut mai devreme, cînd eram eu într-a șasea, coleg de bancă cu o tipă cu bust de a douăspea.) Ca să nu mai zicem de clasica ciocolățică de ademenit copiii, care va fi înlocuită de o mult mai potrivită acadea cu jartea.

Corpul și laptele

Bon apătit!

Mi se pare intolerabil! Revizia tehnică anuală din București a transformat apa într-un lux. Plecați pe litoral, bucureștenii hămesiți sînt în stare să devoreze apa caldă. Și apa caldă nu credem că, în cazul ăsta, se referă la apa din ceștile în care se pun pliculețele de ceai. Micul dejun cu apă caldă se poate lua în cameră sau chiar pe plajă, dacă prinzi o meduză mai împănată la prima baie. Mai dificil e pentru cei care preferă ceva de la gheață. Pe ei îi sfătuim să mai aibă ceva răbdare. În cîteva luni vor apărea și ofertele pentru ei: „Oferim cazare la Hîrșova, gheață la mal!“.

Gheorghe Gheorghiu-Dejun

Jurnalul lui Bebelu

Interviu realizat de ANONIMUS

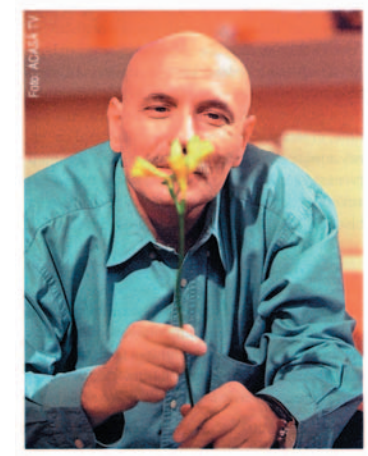

Ia, toată lumea în poziția culcat, respectiv sculat, mîinile în chiloți și atenție la mine! A apărut publicația *Totul despre sex,* revistă de educație sexuală, nr. 1 (iunie-iulie 2004), 76 de pagini glossy, 49.000 lei. Redactor-șef: Bebe Mihăescu. Din sumar: coperta 1 – poză cu Bebe Mihăescu; coperta 4 – reclamă la cărțile lui Bebe Mihăescu; editorial – semnat Bebe Mihăescu; interviu – cu Bebe Mihăescu, redactor-șef la revista lui Bebe Mihăescu; reporter intervievator – „Anonimus“ (sic!), care va să zică Bebe Mihăescu; autor texte de interior – Bebe Mihăescu. În cazul în care, poate mă repet pe undeva, Bebe Mihăescu va reuși să dea cititorilor săi mai mult de un număr, și acela subțire, de vară, propun ca următoarea ediție a revistei să se numească „Totul despre Bebe Mihăescu“.

Bebe și Fifi

Aberația de libertate

Cîinii cu covrigi și bere-n coadă

Adevărul este cu totul altul: să tot fie vreo două luni de-atunci, un domn cu bască udă „Nea V. Nicolae“ a găsit cățelușa în timp ce o gonea să nu mai facă pipi pe dînsul. El a dat și un apel telefonic anonim: „Aaaalo! Hîc! Sînt io, Nicolae cu șapca «Nea V. Nicolae»! Aaaalo, cucoană! Ia-ți javra de pe mine că chem hingherii și paza de la mine de la Senat! Păi, nu vă e rușine – hîc! – să vă fie? Hîc! M-a făcut leoarcă pe crac, păi, cum mă mai duc io la servici mîine dimineață la două ziua cînd mă trezesc?“. Între timp, se pare că domnul care-a dat apelul anonim s-a răzgîndit și a adoptat cățelușa. Acum sînt cei mai buni prieteni și nu se supără cînd face unul pipi la pomul celuilalt. Cînd îi vezi, abia-i deosebești: amîndoi cu părul alb, amîndoi în patru labe. Ambii au extremitățile roșii: unul sub coadă, celălalt la nas.

Vieri Pfoten

PIERDERI

Credem că pe 6 iunie o doamnă roșcată și o fetiță de aproximativ 10 ani, ce purtau șepci roșii "Dumitru Nicolae", au găsit o cățelușă crem, aflată în tratament. Apelul telefonic anonim ne-a dat speranță, dar și suferință. Un copil râde, altul plânge, îndurați-vă! Orice informație este bine venită. Oferim recompensă. Tel. [redacted], [redacted], [redacted]. (002732)

Căsuța noastră lacustră, cuibușor de nebuni

Stau singur și mă duce-un gînd spre locuințele lacustre. Oare o fi cineva acasă în locuințele lacustre? La căsuțele lacustre sînt atîtea flori la ferești. Iar cea mai frumoasă floare, dintre toate cu foto feminin, tu ești. Vei fi mereu în inima mea, iar poza ta feminin o voi purta în buletinul meu cu dungă roșie. Vorba cîntecului: ce lungă-i cămașa ta de forță de noapte. Vino să ne jurăm credință veșnică pînă ce boala ne va despărți și ne va pune în rezerve separate. Tu să fii Julieta mea, eu să fiu Napoleonul tău, Socrateul tău, Ahileul tău, Călcîiul tău al lui Ahile, pe rînd, să înlăturăm monotonia în cuplu. Iar bătrînețea, cu flatulațiile ei romantice, să ne poarte pe aripile vînturilor.

Love sorry

Cenzură, deschișii sau închișii pentru a primi și oferi necuvinte, liniște interioară, certitudini, "Locuințe lacustre", răscrucile de fiecare clipă. [redacted] + foto feminin. (002384)

DIP și-a privatizat nepoata

Cum au privatizat Năstase și DIP-ul Petrom, numai ei știu. Public s-a dat un preț, mic pentru unii, foarte bun în opinia altora, adică a PSD-ului. Până când se vor cunoaște clauzele contractului de privatizare, va mai curge multă benzină pe conductele Petrom. De la un robinet al unei astfel de conducte au susurat câțiva litri de date despre privatizare și – na! – Rafinăria Brazi-Petrobrazi.

În acea rafinărie se făcea că lucrează, de mai multe zeci de ani, o ingineră foarte de treabă, Antoneta Manea. Mulți ani a stat dosită prin ungherele din spatele rafinăriei, la punctul de termo-hidro, care dădea rafinăriei apă caldă și rece, abur etc. Timpul a trecut, vremurile politice s-au mai schimbat și ele, și inginera aceea simpatică a ajuns director al secției termo-hidro. Mult timp a stat și în acest post cald, rece, aburitor, conform serviciilor pe care le presta. Curând, adică de vreun an, inginera cu pricina a prins postul cel mai fierbinte, cel de director general al Petrobrazi. Cum explicațiile nu au încetat să apară, inginerii din rafinărie (alții, dar la fel de simpatici și, poate, mai bine pregătiți decât ea) au început să dezlege niște mistere petrochimice. Cum ar fi avansarea bruscă la Centrala

Petrom a fostului director, Soare, și faptul că doamna director Manea, o femeie respectabilă, este un cunoscut simpatizant PSD. Și de parcă nu ar fi fost suficient, chiar mister DIP (Dan Ioan Popescu) a fost văzut deseori în vizită pe acasă pe la dumneaei. Fapt care i-a împărțit pe ingineri în două tabere. Unii spun că nu e de mirare, alții care (ne) spun că e normal ca dl ministru să-și viziteze din când în când nepoata. Trăiască unchiu' și privatizarea!

Biroul de Investigații

Baronul se dă de ceasul porții

La Balotești, Vrancea, doamna Lucia Gherarde, mama lui Marian Oprișan, cea de la care baronul a învățat toate lucrurile bune, mai puțin știința de a scrie delațiuni la Securitate fără greșeli gramaticale, posedă un viloc trecut de fiu pe numele ei. Vilocul ăsta are un gard, unul înalt, probabil pentru ca doamnei Gherarde să nu-i intre hoții în curte – lucru pe care l-am aprecia dacă și hoții din curtea dînsei ar fi astfel împiedicați să mai iasă pe stradă. Zilele trecute, la vilocul trecut de Oprișan pe numele mamei a fost instalată și o poartă uriașă, iar de treabă se pare că s-a ocupat Aispa Stars. Adică firma lui Corneliu Prunache, mîna de ajutor a lui Oprișan sau, mai bine zis, mîna de ajutor cu care Oprișan a greblat bugetul Consiliului Județean. Întrebat de reporterul *Ziarului de Vrancea* de ce a ales tocmai firma lui Prunache, Oprișan a zis: „Te duci și o întrebi pe mama mea despre chestia asta. Deci mama are un contract cu un SRL care construiește casa, iar utilajele care lucrează în zonă, macarale, buldozere sau mai știu eu ce, sînt ale societății respective. Nu știu cum se numește SRL-ul." La un asemenea răspuns, se vede treaba că Oprișan nu prea are cei 7 ani de-acasă. Și asta pentru că mama lui n-a fost în stare să-i ofere decît un an de vilă.

Mama lui Ștefan cel Maro

Din nou la cassă

Doar cecul se mai află deasupra țepelor

După o binemeritată pauză de o săptămînă, timp în care Yasser A. a venit la serviciu în fiecare zi, rubrica „Din nou la cassă", preferata dumneavoastră după *Jurnalul lui Tetelu* și toate celelalte rubrici, revine în forță cu o informație în premieră mondială. Știți care e valoarea cecurilor fără acoperire emise în ultimii 7 ani, în România? Bineînțeles că nu știți, fiindcă, în afară de Yasser A. și alți cîțiva aleși de la care am aflat și eu, nimeni altcineva nu mai știe. Vă previn că suma este destul de mare, sînteți pregătiți? **11.581,4 miliarde de lei** – aceasta este valoarea țepelor care s-au dat în România, în ultimii 7 ani, prin intermediul cecurilor fără acoperire. Printre cei care au practicat această metodă de neplată se numără firmele: SC Paneuro Trading SRL (sponsor al Poliției Române), SNP Petrom – Agenția Comercială Arad, Compania Hotelieră Intercontinental SA (Frații Păunescu), SC ONT Carpați SA, SC Cibela Group (fost *soț* al Danielei Nane), SC Erbașu SA (sinucidere?) și multe, multe altele. La cursul valutar actual, suma țepelor fără acoperire s-ar cifra la circa 290 de milioane de euro. Dacă aș fi avut eu banii ăștia, vă jur că nu aș fi scris niciodată acest articol. Și nici altele.

Yasser ArAPAPS
yasserarapaps@yahoo.com

Săptămîna străinilor

● S-a descoperit de curînd că Saddam Hussein ar avea probleme la prostată. Mare lucru, de parcă nu știam că e un *prost tată* al poporului irakian. ● O doamnă din Germania, supărată pe soțul său, după o convorbire telefonică violentă cu acesta, s-a decis să se răzbune. Cum soțul nu era aproape de ea, s-a repezit la mașina acestuia cu un ciocan. Nu a iertat nimic, nici parbrizul, nici oglinzile, nici roțile, nici caroseria. După ce și-a consumat furia, femeia s-a uitat la mașină și și-a dat seama că, de fapt, vandalizase mașina vecinului. Dragostea e oarbă, dar nici absența ei nu e mai breazăă. ● Tot în zona vecinilor rămînem. Unui elvețian i s-a părut că vede o vulpe pe proprietatea sa. Enervat, omul a luat pușca și a tras. Din păcate, nu a nimerit ținta, ci fundul vecinului său. Și nu l-a nimerit doar o dată, ci de patru ori. Rănile nu sînt grave, însă ne întrebăm unde e precizia elvețiană. ● Revista franceză *Voici* publică, la pagina de muzică, următorul articol scurt, care nu are nevoie de comentarii: „Vara avansează, dar după O-Zone, Haiducii, Massimo Gargia, 6-9, Cauet și atîția alții (să se denunțe) se pare că nimeni nu mai scoate o nouă versiune la *Dragostea din tei* săptămîna asta. Și asta e o știre bună.“ ●

ȘI PENTRU CĂ AȚI ADUS VORBA DE TEZAUR, ȘCOALA LUI ILIESCU N-A COSTAT NIMIC? BOCANCI NOI, PUFOAICĂ NOUĂ, ȘI O GRĂMADĂ DE BĂȘTI OĂ ERA CAM PUDUL ÎN ȚINEREȚE..
MARIALE

Un bărbat din statul american Louisiana, dornic de vorbă, a intrat în discuții cu un ajutor de șerif despre criminali proști. După cîteva minute, polițistul a descoperit că din buzunarul din spate al omului ieșea o pungă de plastic. Primind punga de plastic după insistențe, ofițerul a descoperit, de fapt, marijuana. Cred că așa l-au prins și pe Nica, ăla cu jaful secolului: „Domnul de la SPIR, nu vă supărați, știți cumva unde pot să depozitez și eu pungile astea cu bani?“.

AgenCIA de presă

Meteo

În sfîrșit, a venit și *Vremea* noastră!

Trece vara, bine-mi pare, în grădină am un cactus. S-au făcut inundațiile ca lumea și anul ăsta, să recunoaștem – bine că nu le-a bătut grindina, să se strice, ca orice lucru făcut la noi în pripă. Așa că băieții de la *Aici Meteo Academia Cațavencu* nu puteau lipsi de la întîlnirea cu mama-natură, care, se știe, trăiește din alocația lu' ăia micii: ăla micu' a lu' nea Caniculă, Broască a lu' Ploaie, moș Vînturi, Efect a lu' Seră și Bulă a lu' Lavă. Vă invităm, bre, la mega-super-întîlnirea din această săptămînă. Doamnelor și domnilor, în ultra-exclusivitate pentru *Academia Cațavencu,*

IOAN T. MORAR și TONI GRECU VĂ PREZINTĂ VREMEA

„Vara este anotimpul cînd, vara, se-ntorc păsările călătoare. Sau pleacă? Domnule președinte, domnule premier, știm că vă place: vă urăm inundații plăcute!“

răspunsuri la scrisori

Gregory Ciolac (Israel): Ne-au plăcut vreo 2-3 epigrame, dar nu obișnuim să publicăm nici măcar epigrame. Așa sîntem noi, mai căpoși. V-am scuzat și scrisul, și greșelile de ortografie. Nu e puțin lucru să trăiești patruzeci de ani la Chișinău sub ocupație sovietică și, apoi, pînă la 80 de ani, în Israel și să nu uiți limba română. Vă dorim sănătate și poftă de lucru!

Dr. Paul Galasean (Cluj-Napoca): După știința mea, românii cu dublă cetățenie au dreptul la buletin de identitate românesc. Cu ajutorul lui, la toamnă puteți vota, așa cum doriți, împotriva PSD-ului. Vă faceți prea multe griji cu proprietarul terenului de lîngă blocul în care locuiți. Fiind cuscru cu Funar, are în mod sigur mai multă energie decît vă închipuiți. Sănătatea dvs. e mai importantă!

Gurgu Nicolae (Lugoj): Este adevărat, revista noastră luptă împotriva discriminărilor de tot felul. Iar dl Mircea Toma este campionul nostru, categoria grea, la acest fel de lupte. Din păcate, dl Toma este în momentul de față plecat prin Africa unde, bănuiți cred, ne reprezintă. Dacă ne scrieți peste vreo două săptămîni, problema dvs. se va rezolva.

M. Caracatîrtița (Brașov): Mulțumiri pentru poze. *Mariana-Fast-food* este o bună reclamă (asta am înțeles eu) pentru bărbați grăbiți, cărora le plac fetele cu numele de Mariana. *Specialități... olandeze*, adaosul la reclamă, vrea să însemne că fetele și-au făcut școala la Amsterdam. Ar fi de gustat. Că reclama e certată cu limba română, n-are nici o importanță. Multe lucruri sînt certate cu limba română, dar, vorba poetului, pot fi pipăite, deci există. Vom încerca să folosim și cealaltă poză. Mai trimite!

Colectiv de elevi din Colegiul Național „Sf. Sava“ (București): Am fost și vom fi de partea voastră. Rămîne de văzut dacă dl Athanasiu, ministrul Educației, va înțelege că un profesor ca Sever Iosif Georgescu e o pată pe învățămîntul românesc, dar și pe obrazul domniei sale. Și copiii mei au învățat la același liceu și îl știu ca pe un cal breaz pe Sever Georgescu, care nu s-a sfiit să primească bani de la elevi sub forma unor meditații silite. Totul e să nu vă descurajați, mai ales că dreptatea e de partea voastră. Fiind an electoral și mulți dintre voi avînd deja drept de vot, sînt aproape sigur că vi se va face dreptate în speranța că vi se vor cîștiga voturile.

Ștefan AGOPIAN

coasa lux

Între ciocan și Kalașnicovală

România exportă la foc automat în SUA și aiurea, cu acordul americanilor, Kalașnikovul. Doar că rușii s-au făcut foc cu foc de supărare pe motiv că noi n-avem licență și că americanii & Co. nu cumpără direct de la ei. Dar vă mai amintiți cînd voiați să le trimiteți gratis americanilor rachetele alea nucleare scumpe? Dacă mitraliera are toate avizele de la Sănătate sau OPC (nici una din milioanele de victime ale genialei invenții nu s-a plîns pînă acum), eu cred că e OK. Acum ați vrea să ne cereți drepturi de autor și pentru dictatura comunistă sau pentru Nea Nelu, pe motiv că sînt tot invenția voastră. Luăm și noi modelul chinezesc cu Paoasonic și Adibas și scriem pe ele Kalașmikov; chit că alea rusești originale omoară mai mișto și mai de calitate, ale noastre sînt mai ieftine, dar după cîțiva ani îți plouă în ele și-ți învie mortul.

Foc Kids

SĂ ÎNȚELEG CĂ TE CHEAMĂ NĂSTASE ADRIAN ȘI VREI SĂ CANDIDEZI LA PREȘEDINȚIA ROMÂNIEI? AI BINECUVÂNTAREA COLEGULUI NOSTRU ILIESCU?

Unde nu-i crap, vai de picioare

Băltoaca din imagine se găsește în faimosul cartier Sălăjan și a apărut acum cîteva zile, în urma trecerii unui buldozer trimis de primărie să niveleze străzile dimprejur, cu șenila, și rafturile de Polar de la terasele din vecini, cu buldozeristul. Nemaiavînd altă soluție, cetățenii din zonă au pus la mișto această plăcuță cu „Pescuitul interzis“, lăsînd însă scăldatul la liber. Să-i ferească Dumnezeu de-o viitură ca-n Moldova, că după aia vor trebui să facă rost de-o plăcuță cu „Pescuitul oceanic interzis“. Și, în caz că vine premierul în vizită la sinistrați, una cu „Vînătoarea interzisă“, nu care cumva Năstase să ia drept rațe sălbatice bătrîneii care vor pluti pe gîrlă, avînd o greutate mai mică decît volumul.

Săracul, broasca și o știucă

Jurnalul lui Tetelu

O veste proastă: Tetelu nu pleacă în vacanță. Nu are sens. Sîntem muritori și de la asta nu ia nimeni vacanță niciodată. Îmi cer scuze c-o să muriți. L. pl.!

8^ho. AM FOST LA TETELIA, SATU ĂLA CARE LAM CUMPĂRAT EU ȘI UNDE SÎNT DICTATOR. ȘI AM ORGANIZAT TREABA: AM TURNAT PRIMU CANCIOC DE CHIRPICI LA TEMELIA VIITOREI UNIVERSITĂȚI DIN TETELIA: UNIVERSITATEA „CÎINELE MEU" DE METEOROLOGIE CREȘTINĂ, TEATRU ALBSURD DE PĂPUȘI ȘI MEDICINĂ TRADIȚIONALĂ PE CREER ȘI COI; AM ÎNCEPUT CONSTRUIREA PRIMULUI RESTAURANT LA VATĂ-MPINSĂ DIN SAT; AM RIDICAT ȘI GRĂTIILE LA GRĂDINA ZOOLOGICĂ DIN TETELIA, UNDE AVEM UN SINGUR ANIMAL, UN PINGUIN LĂBAR CARE LE DĂ DEMINCARE PRIN GARD LA ȚĂRANII DIN SAT CARE VIN SĂ SE BELEASCĂ LA PINGUIN CA LA URS – ȘI MAI AVEM ȘI UN CANGUR MAI MULT BEAT DECÎT TREAZ CARE BEA NUMAI URINĂ CU REDBUL ȘI DE SUPĂRARE CĂ FOST PENSIONAT DELA CIRCU MARE DIN MOSCOVA FUMEAZĂ TOTĂ ZIOA „CARPATI" PICIOR PESTE PICIOR ȘI SCRUMEAZĂ TRIST ÎN MARSUPIU. (OPSERVAȚIE: ȘTII CÎND TE SIMȚI' CEL MAI CA ȘTO CA DICTATOR? DIMINEAȚA – CĂ AI O ZI ÎNTREAGĂ ÎN FAȚĂ SĂ FI ȘEF ȘI SĂ FUȚI OAMENIII).

11^20. CU CHELNERIIII E CA CU CÎINII: NU TREBUE SĂ VADĂ SIMTĂ CĂ ȚIE FRICĂ!

13^50 AM FOST LA TIMPBILDIN U MAFIA LA MUNTE! IOU AM ORGAZAT DISCUȚILE DIN CADRU MESEI FESTIVE ROTUNDE DELA UCRĂRILE TIRBILDINGULUI MAFIEI, UNDE SA RIDICAT URMĂTOARELE ÎNTREBĂRI: POIETUL MAFIEI, CARE E ȘI POIET, A RIDICAT URMĂTOAREA ÎNTREBARE: DUMNEZEU E DE STAT, SAU PRIVAT?
EAR SCHIORUL MAFIEI A RIDICAT ȘI' IEL URMĂTOAREA ÎNTREBARE: CRIMA PERFECTĂ ESTE ADICĂ CÎND AI ȘI FUTUTo???
ANBELE ÎNTREBĂRI A RĂMAS SUSPENSIE.

14^11 ÎNTREBAREA MEA ESTE: CÎT MAI ESTE PÎN-UL PE CAP DE LOCUITOR? A RĂMAS VOT „1234" PE CAP DE LOCUITOR, SAU ESTE „4321"???

23^45 RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AȚI VREA SĂ SE DEA NUMELE MEU LA O BOMBĂ NUCLEARĂ ATOMICĂ!!!

Munca cu cartea

Bătaia e ruptă din rai

Da, am văzut filmul, dar cartea* este cu totul altceva. Cu totul și cu totul altceva. Filmul e hamburger, cartea e cordon bleu. Iar Chuck Palahniuk e un scriitor cu-adevărat simptomatic pentru o generație aflată dincolo de limita de la care îmbuibarea cu plăcere, confort și securitate începe să fie mai apăsătoare ca neantul. Sigur, or să spună mulți, drama de a trăi într-o lume de oameni robotizați industrial, scîrbiți de micile lor slujbe și dornici de a evada anarhic din propriile vieți de cacao nu prea mișcă nici un românaș. Ăștia au chef de capitalism sălbatic, sînt puși pe îmburghezire și n-au timp de drame americane de doi bani. Ba, pardon! După cît se străduie mașinăria televizuală să-ți bage-n cap că poți ajunge milionar, vedetă sau măcar fotbalist, imaginați-vă cît de frustrant e să-ți iei un job de două sute de parai la terminarea facultății. Televizorul e mama și tatăl nostru. Sîntem fătați și educați de micul ecran. El te învață ce să cumperi, pe ce să-ți cheltui viața, ce să bagi în tine, ce să scoți, cum să arăți că exiști. Faci pe intelectualul un timp, dar apoi te-apucă dracii, vrei bani, vrei să afle lumea de tine, să pleci în insule, să-ți iei Ferrari, să fii cineva. Și simți că n-ai tupeu. Ți-e frică să-ți riști garsoniera, ai rată la frigider, gagica se duce după unul cu bani. Îți vine să iei pe cineva la pumni, dar ți se face frică să n-o încasezi. N-ai bani de aruncat pe doctori. Ai chef să te bați, să te doară carnea pe tine, să-i bagi șefului una-n gură, să dai cu el de pereți. Să dărîmi lumea asta care ți-a vîndut vise la chil ca apoi să te abandoneze într-o mare dîră de oameni care se scurg pe trotuare, prin metrou sau pe străzi în mici conserve de metal mișcător pentru care tre' să plătești alte rate. Ce e viața? Cine sînt eu? Treci pe stradă și nimeni nu-ți știe numele. Ți se spune că ai amprente absolut originale și genele îți sînt irepetabile, dar hainele noastre arată la fel, iar viețile ne sînt trase la xeroxul de vieți. De-asta te-nfurii și vrei să sară totul în aer. O lume în care n-ai nici un sens e o lume fără sens. Tocmai de-aia, să pui bombe ca să aneantizezi lumea și să te bați ca să te autodistrugi devine compensația pentru tot efortul germinării lumii și construcției sinelui. Creație și Apocalipsă, confort igienic și trup mutilat, Dr. Jekyll și Mr. Hyde, Cineva și Nimeni. Asta e filosofia lui Tyler Durden, eroul cărții lui Palahniuk, mentorul părții întunecate și anarhice a oricărui om pe care-l vedeți mergînd alături de voi pe stradă. În plină zi ori în miez de noapte.

Alin IONESCU

* **Chuck Palahniuk, *Fight Club*, Polirom, 2004.**

Cei patru Crai erau doar trei – asta v-asigură Matei

Este anul unu înainte de Hristos. Trei regi cu probleme traversează deșertul, călăuziți de o stea călătoare. Gaspar, stăpînul Meroei, are dubii cromatice („Sînt rege, dar sînt negru") și e complexat de noua sa iubită albă. Baltazar, monarhul din Nippur, un bătrîn subtil, educat la Atena și împătimit al artei figurative, are dificultăți cu clerul iconoclast, care îi incendiază muzeul preferat, ticsit de opere clasice. Melhior, principele moștenitor din Palmyrena, e fugărit de asasinii tatălui său și hoinărește printre dune mîhnit de lipsa comorilor de drept („Sînt rege, dar sînt sărac"). În mintea tuturor, misterioasa cometă e implicată în destinul ilizibil al fiecăruia și ea deține explicația acestei triple și magice călătorii. Purtați de caravane somptuoase, Baltazar și Gaspar descind din alaiuri opulente, cu pantere, muzicanți și cai arabi, cu șoimi, cămile și diamante, cu mătăsuri, femei, mirodenii și aur. Pe lîngă ei, tînărul Melhior, un pieton lipit pămîntului, pare diminuat ca apariție, dar compensează sărăcia anturajului cu bogăția poveștii personale.

De fapt, întreaga carte e compusă din povești. Cea mai grozavă pare cea a lui Irod cel Mare, regele Iudeei. Contrar reputației proaste clădite de cărțile sfinte, Irod e distribuit aici într-un rol surprinzător: e un tiran spiritual, profund, speculativ, înspirat, pacifist, admirator al artei grecești și prieten eficient al Romei – pe scurt, un întemeietor al „Ierusalimului Mare". Povestea acestui despot amuzat de sine este un eseu politic de înaltă clasă, turnat într-o limbă cu finețuri de arabesc și filigran.

Trimiși de Irod să afle taina obsedantului meteorit, Gaspar, Melhior și Baltazar ajung spectatori la nașterea lui Iisus. Aici, realizînd iminența pruncuciderii, ei îi trag dictatorului o țeapă și dispar în neant, lăsînd în urmă doar minunatele lor biografii imaginare.

Cei trei crai de la Răsărit sînt, de fapt, patru. Al patrulea e Taor, prințul din Mangalore, care pleacă din Malabar cu cinci corăbii, sute de curteni și cu elefănțica albinoasă Yasmine ca să caute în Palestina rețeta rahatului cu fistic. Taor e un rege naiv ce ratează în permanență cîte ceva fundamental. Întîrzie la nașterea din iesle, la Cina cea de Taină, la omorîrea pruncilor, iar cea mai mare întîrziere – de 33 de ani – reușește s-o petreacă într-o ocnă.

Despre Regii Magi a relatat sumar doar Evanghelia lui Matei. Celelalte trei Evanghelii, a lui Luca, a lui Ioan și a lui Marcu, nu consemnează nimic. Nici numele și nici numărul lor nu sînt pomenite în cărțile sfinte, așa că Gaspar, Melhior și Baltazar sînt botezați de legendă și de textele apocrife.

De aici, din această ispititoare lipsă de detalii, și-a pornit Michel Tournier minunata sa carte de povești*.

Doru BUȘCU

* **Michel Tournier, *Gaspar, Melhior & Baltazar,* Editura Polirom, 2003.**

Rebele arte

Nasc ardeleni și pe Coasta de Azur

„Je suis român de origine franceză", spune Louis Melcky, un sculptor care își împarte viața între atelierul său de pe Mont Coudon și Clujul în care se simte acasă. E chiar amuzant să-l auzi vorbind românește cu un accent ardelenesc destul de rar întîlnit pe Coasta de Azur și să afli cum a refuzat Funar să-i acorde un spațiu pentru atelier! Expoziția sa cea mai recentă, deschisă, pînă săptămîna trecută, în Pradet, demonstrează că sensibilitatea sa nu e deloc străină de școala românească de sculptură. Iar *Omagiu lui Brâncuși,* cum se intitulează una din lucrările sale, trasează, cu claritate, liniile de forță și filiația artistului franco-român, cioplitor în granit. Multe dintre prieteniile sale artistice sînt legate de plasticienii ardeleni față de care nu se simte nicidecum un străin, le cunoaște atelierele și opera. Louis Melcky este o personalitate artistică insolită și face figură aparte chiar și pentru francezii obișnuiți cu toate ciudățeniile, originalitățile și prezențele ieșite din comun ale artiștilor. Stabilindu-și atelierul într-un fost fort militar din apropierea Toulonului, pe un vîrf de munte, sculptorul trăiește fără electricitate, în condiții austere, pornind rareori un generator de curent pentru a pune în funcțiune polizoare, burghie sau un aparat de sudat. Cu toate acestea, Louis Melcky este o gazdă desăvîrșită atunci cînd se decide să primească vizitatori și, asemeni lui Brâncuși, întinde masa în atelierul ciudat uimind cu măiestria sa de bucătar. De cîteva luni, francezul ardelean are alături un ciobănesc mioritic adus din Transilvania, un cățelandru botezat „Aici" care, nu doar de dragul glumei, se simte bine acolo!

Ioan T. MORAR

* **Louis Melcky, sculptură, Galerie Cravero-Le Camus, Pradet, Franța.**

Show biz da' culți

Fructele maniei

Consecvent cu el însuși, Ciprian Șiulea își continuă atacul împotriva celor trei reacționari, Liiceanu, Pleșu și Patapievici, într-un nou articol publicat, ca și celălalt, în *Adevărul literar și artistic*, din 27 aprilie a.c. Ținta pe care își dorește să o atingă este limpede exprimată în finalul noului articol: „Școala Noica nu este altceva decît corolarul cultural al extremismului politic interbelic, adică o mistică a culturii. Aceste rădăcini ideologice de factură legionară retezate cu consecvență și sălbăticie de comuniști* (și cenzurate, din această cauză și din alte cauze, de însuși Noica la nivel politic) nu produc fructe la Gabriel Liiceanu sau la Andrei Pleșu, oameni formați complet pînă în '89". Ei nu produc „fructe", vezi Doamne, fiindcă nu i-ar fi lăsat comuniștii, ceea ce e complet neadevărat; comuniștii agreau „fructele verzi", dar ele au apărut în altă grădină decît în aceea a Școlii de la Păltiniș. Dacă Liiceanu și Pleșu erau formați de gîndirea lui Noica, atunci ar fi trebuit să producă „un fruct, două", deoarece comuniștii o asemenea recoltă așteptau, or cei doi sînt pur și simplu „produsul" gîndirii democrate și nici măcar nu le-a trecut prin cap așa ceva; Șiulea ar trebui să se hotărască. „Dar, continuă el, în condițiile libertății, la Horia-Roman Patapievici *produc imediat exact fructele previzibile*. Mă tem că asta se întîmplă din cauză că modelul cultural Noica conține în mod iremediabil genele respective." Dacă Liiceanu și Pleșu sînt parțial iertați, Patapievici, nu. Trec peste amuzantele bîlbe logice, pentru a spune că și al doilea articol al lui Șiulea este construit, ca și primul (las deoparte injuriile și judecățile de valoare care se sprijină pe simple afirmații nedemonstrate), cu ajutorul unui procedeu simplu: trunchierea citatului și scoaterea lui din context.

Patapievici, cum spuneam și săptămîna trecută, enumeră și analizează în paginile incriminate posibilele critici care pot fi aduse democrației, care, nu de puține ori, a funcționat imperfect.

În acest nou articol, autorul mai „descoperă" ceva, și anume că stilul lui H.-R. Patapievici este „vinovat" de interpretarea pe care cititorii o pot da cărții. Rolul stilului lui H.-R.P. este acela „de a crea și de a manipula emoții cu orice preț, chiar și cu prețul fabricării de idei aberante". Putem presupune că, prin exagerări stilistice, H.-R.P. dă impresia că atacă democrația. Ca democrat, Șiulea trebuie să admită că o democrație tolerează părerea celuilalt. Încercînd cu orice preț să-l atace pe H.-R.P., Șiulea devine la rîndul lui, prin „exagerări stilistice" și manevrări grosolane ale citatului, un antidemocrat. Ceea ce demonstrează încă o dată că democrația nu e perfectă, dar, vorba lui Patapievici, „este de preferat pentru că asigură o protecție mai bună a demnității individuale". **(Șt. A.)**

* Parțial adevărat! După 1964, anul amnistierii deținuților politici, mulți legionari, cărora le-a plăcut mirosul național-comunismului ceaușist, s-au pus în slujba acestuia. Este cazul (ca să dăm un singur exemplu) poetului Virgil Carianopol, care a cîntat cu osîrdie realizările comunismului românesc, împins pe înalte culmi de Elena și Nicolae Ceaușescu. Nu trebuie uitat nici Iosif Constantin Drăgan care, chiar dacă n-a fost împins în față, a fost mai mult decît iubit de comuniști. Evident, există și alte exemple.

gazeta sportu

Aș da Ziline de la mineee...

Tii, drăcie: a început campionatul! Taman acum, cînd e lumea plecată prin concedii și-i orașul aproape pustiu, ca să vezi, s-a disputat prima etapă. O etapă desfășurată sub semnul mereu reînnoitelor imperative de integrare europeană. Adică, o etapă italiană cu nu puține goluri grecești. Deci, pentru a fi mai expliciți, o etapă cu scoruri foarte strînse, cu reușite realizate după modelul brevetat de echipa Greciei la ultimul campionat european: fază fixă-centrare-cap-zbang-gol. Cam așa, pe schema asta, s-au marcat niște boabe la Farul-Dinamo (1-0), la Poli Iași-Rapid (1-2), bașca alte goluri înscrise tot cu căpățîna, pe alte stadioane ale patriei, nu ne mai obosim să le pomenim, că-i prea cald… Astfel, ca să rămînem la nivelul locurilor comune din presa liberă de pe vremea lui moș Țopescu, caravana Diviziei A a pornit din nou la drum, cu o rundă aprig disputată, în urma căreia avem, iată, un prim lider: Steaua. Iată avantajele progresului, iată binefacerile democrației! Pentru că trebuie să vă spunem, dragi copii, că Steaua – clubul fanion al fotbalului românesc, echipa roș-albastră intrată în inimile ostașilor cu uniforme kaki – ei da, a suferit un rapid și subit proces de înnoire. După cum se știe, cu cîteva zile înainte de startul competiției, antrenorul Pițurcă și-a prezentat demisia. Iar patronul Becali, cît ai clipi, a și acceptat-o. Cum ar veni, Gigi s-a lepădat de Satana. Însă chestia cea mai haioasă este că jucătorii și-ar fi desemnat prin vot, cică, noul antrenor – italianul Walter Zenga. Acuma, noi ne întrebăm: cum s-o fi desfășurat scrutinul? Tur-retur? Pe față sau secret? Or fi trimis și urna mobilă după, să zicem, N'Gassam Falemi, mijlocașul pierdut pe undeva, pe cuprinsul măicuței Rusia? Pînă vom afla răspunsul acestor întrebări, adică niciodată, ținem să-l felicităm pe consilierul Dan Pavel, cel care, după cum se vede, i-a insuflat lui Gigi o parte din setul de valori ale democrației directe. Deocamdată, așa cum iarăși se poate constata, la Steaua funcționează democrația aia originală, din zorii anului '90: muncitorii îl aleg prin vot pe directorul întreprinderii. Să trecem așadar rapid, ca foști membri de partid, către cealaltă stea a soccer-ului dîmbovițean: Dinamo. Aici, iarăși, au apărut oarecișce probleme. Și nu-i vorba că, în prima etapă, băieții lui Andone au luat bătaie de la Farul. Se mai întîmplă. Treaba-i alta și pică prost: chiar înainte de a disputa returul din manșa preliminară cu slovacii de la Zilina, dinamoviștii au aflat că se vor întîlni, la tura următoare, cu ditamai Manchesteru' United. Așa că azi, miercuri, albroșii sînt într-o postură de-a dreptul ingrată: se vor lupta să-i bată pe niște amărășteni pentru a cîștiga dreptul de a fi bătuți, ulterior, de niște baro-sani. Băi, că complicate mai sînt căile fotbalului! Și de-abia-ncepu sezonul… Hai ai noștri, oriunde v-ați afla!

Viorel MOȚOC

Mi-am dat demisia de la Steaua pentru că nu mai puteam accepta compromisul. Ajunsese Dan Pavel să facă echipa. Că-l vrea pe Cristea de la Bacău, că-l vinde pe Falemi, că Răchită n-are lecturi. Ce, io m-am băgat peste el cînd i-a adus pe gloabele alea de Ghițiu și Tocaci în echipa politică? Niște terminați! Dacă mă întreba pe mine, io îi spuneam cum să obțină rezultate din primul tur: să bage, tată, mîna adînc în portofel și să aducă un Duvăz, un Sassu, ba chiar un Simona Marinescu de la Dinamo, jucători din ăștia oportuniști care știe să fugă de la o poartă la alta.

După ce a dat gherlă după gherlă, lui Victor Pițurcă i-a intrat în sfîrșit un zar de fugă

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● **Așadar, echipa lui Gigi Becali a rămas fără titularul postului de antrenor: Piți a plecat și nu s-a mai întors. S-a întors, în schimb, Walter Zenga, care plecase de la Național și era acum la o șaorma, pe plaja de la Ibiza. Se spune că ideea asta, cum că fostul boyfriend al Ralucăi Sandu ar fi cel mai potrivit ca să rateze la mustață un nou titlu pentru Steaua, nu e chiar nouă și precipitată. Cică ea se cuibărise în mintea unuia dintre oficialii echipei (cel care tresare cînd aude „Meee-Meee!") încă din iarnă. Și că, mai mult, votul jucătorilor a fost și el influențat (se știe: fotbaliștii au fost cei care și-au ales noul antrenor, prin vot secret). Vorba unui coleg dinamovist: oricum, cu Lăcătuș nu prea pupau ei deplasări în Office, aventuri cu parașute sau o linie scurtă la desert.**

● **Dinamo a fost în week-end la mare, a jucat cu Farul și, ca orice turist care se respectă, a cheltuit ceva-ceva – 3 puncte, în cazul cîinilor roșii – pe litoral. Băieții au fost cazați la hotelul directorului executiv, Bavaria Blu. Aici, celebrul personaj Procurorul a fost reperat făcînd marcaj la două (2) manechine decupate din reviste. Subțire, totuși, față de Mazăre, care duce cinci (5) deodată. Am zis de edilul Constanței doar așa, ca să ne amintim de celebrul 2-5 de la Kosice, scor atît de familiar eroului nostru.**

Eva Henţigova

Avem o ţară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Corola de minuni a lumii de dincolo

În urma semnalelor de alarmă din presă, autoritățile au decis: sala de sport de lîngă mormîntul lui Blaga va fi redusă în înălțime cu aproape 5 metri. Altfel, ar fi trebuit să-l ridice pe Blaga cîțiva metri mai la suprafață.

Stripteuzele, niște pierde-bară

Scandal la ghișeele pentru imigrare în Canada: vizele pentru stripteuze se dau doar dacă acestea sînt goale în poze. Unei romînce i s-a refuzat viza de Canada pentru că a adus doar o fotografie în care apare topless, funcționarii apreciind că nu este suficient. Corect mi se pare ca stripteuzele noastre să aibă în pașapoarte poze din spate și aplecate, ca să le recunoască vameșii români mai bine.

Întoarcerea fiului necunoscător de carte

Fiul lui Dan Iosif, arestat pentru trafic și consum de droguri, are opt clase. Dacă mai exista vreo îndoială, aceasta e cea mai bună dovadă că respectivul e chiar fiul lui Dan Iosif.

Viii cu viiturile

Cu ocazia viiturilor, în Hunedoara, Argeș, Bihor, Suceava au căzut între 50 și 100 de litri de apă de ploaie pe metru pătrat. Vîlcea este lider, cu 109 litri. Premierul le-a promis sinistraților că Guvernul îi va ajuta și le va crea condiții de trai decente. Ce-o însemna în aceste împrejurări *condiții decente* pentru Adrian Năstase e limpede: dacă oamenii au atîta apă, probabil că premierul le va aduce și iahturi.

Ped'ale polițiștilor

La Galați, poliția de proximitate a fost dotată în premieră cu biciclete. Cică polițiștii care se ocupă de infracționalitatea juvenilă vor primi și trotinete.

Dacă nu te superi, dă-mi un țol

Ministrul de Interne Marian Săniuță dorește să schimbe uniforma polițiștilor. Sperăm ca măcar de data asta să nimerească niște șepci comode, cu colțuri.

Cronicarul
Grigore după Ureche

Contraeditorial

Guvernul i-a tăiat penisului românul

Penisul este o problemă de interes național. Istoria recentă a României a confirmat din nou acest adevăr irefutabil. Un medic a comis o eroare profesională – malpraxis, în jargonul profesiei – a cărei victimă a fost penisul unui român. Cetățeanul a devenit, în urma secționării accidentale a acelei părți a trupului purtătoare de mitologii eroice, subiect de doliu național. Un post de televiziune a prezentat deunăzi rafinatului său public un interviu cu românul rănit dimpreună cu soția sa; cei doi au fost plimbați de preotul postului prin cele mai penibile stări imaginabile pentru a ajuta poporul român să înțeleagă că e foarte rău să ți se taie sexul. Șocate de drama pe care o trăiește cetățeanul lipsit de cel mai des pomenit organ al românului, mai multe instituții publice s-au răsculat împotriva autorului sinistrului măcel. Parchetul a declanșat cercetări. Medicul vinovat a fost declarat de Colegiul Medicilor – adevărat Nürnberg al medicinei românești – un Mengele al penisurilor și a fost executat din punct de vedere profesional: autorizația de practică medicală a doctorului a fost suspendată acum două zile. Colegiul Medicilor a confirmat, prin această sentință, că 18 copii morți într-o maternitate din motive de malpraxis nu fac nici cît un penis tăiat. Ori poate că ne-a tăiat nouă cineva o bucățică de creier și am uitat că după drama de la maternitatea din Ploiești ar fi fost suspendat dreptul de practică al vreunui medic, ar fi fost arestat un director sau ar fi demisionat un ministru? Sanchi. Băiete, uite ce e, românului poți să-i faci orice, doar cu sexu' lui să nu te joci. Orice: poți să-l lași fără casă, fără pămînt sau fără pădure. Plînge cineva? Apare preotul vreunui post de televiziune să cînte prohodul dreptului la proprietate? Pe român poți să-l faci terci cu jeep-ul senatorial sau poți să-l lași mut cînd îl trăsnești cu factura de energie, că nimeni nu se supără prea tare. Poți să-i mutilezi liniștit banul public, pentru că e public, nu-i al lui.

Mai guvernează ăștia puțin și din român n-are să mai rămână decât penisul.

Mircea TOMA

Săptămîna românilor

R.A. Pofta Română

Năstase poftește. Cît mai mulți. Cu cît sînt mai urîți, cu atît mai bine. Mulți să fie. Și patrioți. Năstase nu poate s-o facă decît patriotic. Să-și iubească țara, adică. După UDMR, acum ar vrea și cu peremiștii. Vrea să facă dragoste cu țara pe muzică. Patriotică. „Treceți batalioane române Carpații / Sînt eu, Picasso / La arme cu frunze și flori / Nu-mi răspunzi la SMS / Ne-așteaptă izbînda, ne-așteaptă și frații / De ce plîng chitarele? / Sînt eu un haiduc / Pe-al nostru steag e scris: / «Mi-e frică, mi-e frică, să dorm singurică» / Mîndră țară, tînăr colț de rai / Stau cu tine la soare, nu mai sînt o fată cuminte, / România, țara mea de glorii / Dușmanii-mi poartă pică, că n-au valoarea mea / De 2000 de ani, pe veci aici stăpîni / Toate fetițele s-arunce mîinile-n sus / La toți patrioții le vom da cîte un sărut!" ➠ Doctorul Ciomu, care l-a operat pe pacientul rămas fără penis, nu va mai putea profesa niciodată, fiindu-i ridicat dreptul de a mai tăia penisuri. Dacă lui Năstase i s-ar tăia dreptul de a mai profesa vreodată ca primministru, nemaiputînd tăia penisul lui Ilie Sârbu?! ➠ Satul Francez a fost vîndut Primăriei Capitalei. Satul Chinezesc rămîne în continuare în proprietatea lui Samsonite și ai lui. ➠ Un cercetător american a spus că, sigur peste 20 de ani, civilizațiile extraterestre vor fi descoperite. Să sperăm că necivilizațiile pesediste terestre de țară de la Vrancea și Buzău nu vor mai fi descoperite peste 20 de ani nici măcar în tomberoane. ➠ Escrocul Severin Tcaciuc sună din străinătate pentru a da interviuri presei locale din Suceava. Numărul lui de telefon este: 00393206619635. Sunați-l, să ne dea și nouă numărul șefilor Poliției din Suceava care l-au lăsat să plece în străinătate, că aș avea și eu un vecin care are un butoi cu varză care pute pe balcon și aș vrea să trimită mascații și televiziunile să ridice butoiul și să-l mute mai încolo în balcon! ➠ Băiatul lui Dan Iosif a fost prins cu rețeaua de droguri în sîn și băgat la bulău. Dacă Mihaela Rădulescu n-a apucat să-i facă educație cît a fost secretara lui Dan Iosif, uite ce băiat rău a ieșit! ➠ Funcționarii Primăriei Arad vor fi supravegheați cu camere video la serviciu. Probabil că ele vor sta toată ziua pornite pe *Tînăr și neliniștit* și Romantica, cît timp se va servi cafeaua, pînă la *Monica* și *Folclorul contraatacă*. ➠ Marea Neagră e mai curată: zeci de delfini au fost văzuți în zona plajei din Mamaia. Cică au venit să vadă și ei telegondola din Mamaia, că la turci e mai scump și fetele sar la cap și la o friptură de hamsie.

Cronică
a lu' Ștefan a Petrei

Serios, dragă Vladimire, nu sînt supărat pe chestia cu Tezaurul! Nu stricăm noi o prietenie atît de promițătoare doar din cauza unor amărîte de miliarde de dolari... Totuși, un lucru te rog: arată-mi și mie bijuteriile Reginei Maria, să mă inspir un pic. Știi, vine ziua Danei și aș vrea să-i iau ceva drăguț, cu valoare sentimentală.

Vladimir Putin, un președinte cu ouă ceva mai tari decît cele ale avicultorului Năstase, dat fiind faptul că sînt ouă Fabergé, cu lucrătură de diamante de zeci de milioane de parai

Vești bune

Premierului i s-a făcut sală de politică

➠ Premierul Adrian Năstase a pierdut pariul pus cu Ion Țiriac în legătură cu sălile de sport. Guvernul a construit doar 253 de săli față de cele 436 promise, așa că rumânul Adrian Năstase are acum să-i dea lui Ion Țiriac un Mercedes. Cum nu poți să faci cadou castraveți grădinarului, propunem ca, în locul merțanului, premierul să-i dea președintelui COR mai degrabă o sută de Dacii Logan, o mie de Matizuri, două vînători la cerb în Parîng sau zece mai mici, la hamsie, în Delta Dunării.

➠ Pe tramvaiele din Timișoara vor fi zugrăvite versurile a 12 poeți din localitate. Probabil că ideea le-a venit tot din București, ale cărui tramvaie constituie de mult scena unor mari desfășurări de forțe culturale. În top conduc versurile „Ai Dinamo / La bae, la IOR / La spălat trmvaele!", „Veta + Costel = love în gură", „AMR 21" și „la jean 500.000 lei/bila".

Străbuna Vestire